

per a
home
Ronda de
Sant Pere, 12
Coria Catalana,
núm. 615
Passatge de
Gràcia, 127

Hom espera amb expectació la Subhasta de la SALA PARES, en la qual es vendran obres recentment de Josep de Togores, Joan Colom, Enric Galwey, F. Domingo, J. Mir, Rafael Benet, Jaume Mercader, Ricard Canals, Santiago Rossinyol, Porcar, Balan, Mas i Fontdevila, Alfred Sisquella, J. Mompou, etc.

CRONICA

El flirt amb la pau

La conferència de La Hain, repressa divendres passat, és descahella en un ambient de cordialitat que, si no s'hi espantilla res, fa pressentir un desenllaç ple de tendreses diplomàtiques. A l'arribada, els delegats es complimenten amb efusió; s'entaulen converses amistoses; les visites protocolàries prengueren un to d'amable deferència. Tardieu troba gust a esmorzar amb Snowden, que es presenta molt més lubricat que en les memorables sessions passades; Briand diu i conversa amb Curtius, dècils tots plegats a la consigna tàcita de conciliació que el president Jaspas va establir en el discurs d'obertura quan amb discreta emoció evocava la figura del doctor Stresemann i saludava amb fina reticència el somrient optimisme del cap del Govern francès.

L'atmosfera densa creada per les estridències inesperades de Snowden per l'agost, s'ha clarificat considerablement. Un hom diria que la influència benèfica de l'ambient pacifista de La Hain fracassa a l'estiu; la calor provoca una irritabilitat que no escau a unes deliberacions tan àrdues. Aquells dies de safagor el camí que va de la ciutat a Scheveninguen, especialment a les tardes, és una bellugadissa de gent que va a atemperar-se a la platja elegant, en els cabarets i els establiments instal·lats sota les porxades de la diga; les robes clares i les begudes colorides s'engresquen al contacte d'un sol que té l'alegria infantil d'un convalescent. La ciutat queda deserta en aquelles hores caniculars; a les dues de la tarda del diumenge podeu comptar la gent que passa pel carrer; l'aigua dels canals fa migdiada sota un tel immòbil i els còrrols de Hertekamp jauen somnolents a l'ombra dels grans arbres, per aprofitar la frescor que puja de la terra a través de l'herba perpètuament tendra.

Ara Scheveninguen és desert, i la ciutat no perd ni un instant el seu atrafegament, una mica solemne. Plou d'una manera silenciosa, lentament; l'aigua cau sense impaciència. La conferència sembla que ha sentit els efectes sedants d'aquesta hidratació tan ben regulada. Els delegats treballen i aprofiten la festa per preparar les seves intervencions. Aquesta atmosfera pacífica possiblement no evitarà que en un moment o altre una mà diplomàtica tusti amb energia la taula de les deliberacions o que arbori amb nerviositat un plec de paper d'ofici; però tot fa esperar que no es produirà cap incident que suspengui la treva; tots els delegats sembla que vulguin aprofitar el confort de la concòrdia i fins el mateix Cherón no es recorda de la urpada britànica de l'estiu passat i correspon paternalment a la rialleta vaga del seu company de conferència.

Per ara tot marxa bé; tret de les qüestions de detall que poden suscitar algun apassionament, el punt capital, pel que toca a les reparacions, és la interpretació de l'article 430 del tractat de Versalles, que estableix el dret de reocupació en cas que Alemanya es negui a pagar. Els alemanys sostenen que l'adopció del pla Young crea un dret nou; els francesos en canvi, sobretot els diaris de dreta, neguen que l'adopció del dit pla derogui cap dret reconegut pel tractat. Com sempre, doncs, la modificació o anul·lació d'aquest document importantíssim és el pot de la confitura. Ara, però, es dona el cas que el redactor del tractat, el president Tardieu, és el que ha d'autoritzar les retractacions implícites que la política briandista signifiquen. El pare de la criatura l'haurà trobada ben diferent de com la va posar al món. Aquesta podria ésser una de les ensenyances més curioses d'aquest afer. Amb les amenaces de guerra no s'hi juga impunement; tard o d'hora allò que era un simple simulacre es torna una realitat que s'ho enduu tot. Amb la pau sembla que tampoc s'hi pot bromejar impunement, perquè s'hi torna. Tant de flirtejar amb la pau pot acabar amb l'enamorament de debò, que tanta de gent anhela al món.

CARLES CAPDEVILA

Paraules al marge

ELS GATS A LA SEU. — Dies enera, en una conferència del Centre "Excursionista de Catalunya, sobre tradicions i llegendes de la Seu de Barcelona, Joan Amades parlava de l'amable hospitalitat de què gaudien els gats a la Catedral. Aquesta hospitalitat té origen, segons sembla, en la deixa d'una dama barcelonina, a la qual, de petita, trobant-se adormida al bressol, una rata enorme anava a devorar. Quan ja li havia començat a rosegat una orella, va comparèixer, en sentir els grans plors del pobre infant, un gat, que perseguí la rata. La dama, que era molt rica, deixà tota la seva fortuna a la Seu, però amb l'obligació, enagraiment del gat que l'havia salvat, de mantenir-hi tots els que s'hi acollissin.

Aquesta llegenda ens ha fet pensar en els nombrosos gats que hem vist en algunes esglésies i sobretot a la Catedral de Girona, on havien sentit a dir que hi havia també una deïxa per mantenir-los. En tot cas, un canonge amic dels vells papers i dels gats, al qual hem consultat, no ha trobat cap rastre d'aquesta deixa a l'Index d'En Pontich, ni en els llibres de comptes de la Seu, i els gats que fan estada en el temple gòtic són alimentats amb carrec a una partida de "despeses menors".

Aquest tema dels gats a la Seu, que ens ha suggerit Amades, no és pas tan frívol com sembla de primer antuvi. Ja és sabut com aquests fel·lins han inspirat belles obres d'art i han tingut llurs apassionats admiradors i protectors, com Baudelaire, que va dedicar-los un exquisit sonet. "Són, però — diu un amic nostre — uns petits éssers egoistes, egòlatres i decoratius. Viuen en un món a part i lluny, indiferents a les joies i als dolors dels homes. No estimen ningú; "s'estimen". El gos, en canvi, dolcemanovint de l'home, com s'ha dit tan sovint, és fidelíssim, bondados i cordial. Sols podrien retreure-li, si acas, un excés de servilisme, gens recomanable."

LA "MAJESTAT" DE CRULLLES. — En una de les sales del Palau Nacional hem vist la "Majestat", de Sant Miquel de Cruïlles. Hem de confessar que no ens ha

pas fet la profunda impressió que produïx al qui visita, sobretot per primera vegada, aquest antic monestir. I és que aquestes imatges, puixants i originals, tenen una vida pròpia en el lloc on han romàs durant segles.

A l'Exposició de Barcelona, voltada de meravelloses obres d'art religiós, la "Majestat" de Cruïlles perd gairebé tot el seu terrible encís. Sembla renovellada per a plaure als visitants i hom diria que la seva lort i austera expressió s'ha suavitzat. Es troba com desplaçada en aquell indret, on la seva "personalitat" s'esborra. Hom l'esguarda amb curiositat exempta d'emoció.

El gat veure aquesta "Majestat" empordeada en la desolació del monestir de Cruïlles, cap al tard, quan el sol que es colga darrera les Gavarras entra llurament pels finestres i fa resplendir la imatge victoriosa de Sant Miquel en el retaule de l'altar major — aquest retaule del qual aviat no quedarà rastre, si una mà piadosa no el treu per fi del temple abandonat.

Es verament allí, en l'obscuritat d'un altar lateral, en el silenci de la nau desolada, quan la "Majestat" de Cruïlles sobtadament s'anima en les tenebres plenes de misteri i evoca el segles exhaurits i les generacions de camperols que en aquelles terres s'han succeït "les unes a les altres en la pau santa del treball, en les lluites feudals o en les guerres entre pobles". És allí, "en el temple que cau, ferit pel llamp i ultratjat pels homes", on cal veure la dura imatge del Crist de Majestat que presidi la naixença del cenobi romànic, assistit als seus dies d'esplendor i va haver de veure després la seva definitiva decadència i abandon.

IMPRESSIONS PUERILS. — Hem vist força vegades a l'Exposició un nen petit, tot embolcallat, en braços de la seva mare. La filla potser ha vingut de lluny, i no ha pogut deixar al poble el tendre fillet. Avui el dia era inclement — no semblava pas que ens trobéssim a Barcelona — i hem esguardat amb pena aquell infant a les sales del Palau Nacional i pels carrers del Poble

FULL DE DIETARI

LA QUEIXA D'UN GRACIENC

Un gracienc es queixa amb certa aspror dels seus judicis sobre l'ex-vila de Gràcia. Si el seu plany mal-humorat tingues per mòbil aparent l'afecte d'un home pel tros de ciutat on ha nascut i viscut molts anys, no m'atreiria a replicar-li ni dins la vaguetat d'un article sense adreça. Però el gracienc en qüestió no toca la corda sentimental, sinó la corda "dels humils". Imagina que el meu afany de veure reemplaçats els carrerons de l'ex-vila per vies esbarrjoses obeeix a una fal·la aristocratitzant. Per què el meu amic s'esgarria en aquesta suposició? No us ho sabria dir. Les reaccions d'alguns lectors, davant certs articles, són extremadament misterioses i sovint no tenen res a veure amb els articles mateixos, sinó amb fantàstics prejudicis elaborats amb qui sap quines partícules de realitat.

De tota manera, sempre és una bona obra de desfer malesentesos i de restablir perspectives. El meu afany de reformar Gràcia, coincident amb el que demostra Josep Pijoan, no té res a veure amb cap mania de grandeses; ni tendeix a afavorir cap estament particular. No cerca altra cosa que evitar un nus al bell mig de la Barcelona futura. Tenuïda idea del que és aquest nucli atapeït, avui que encara subsisteix l'escanyament del carrer de Salmoron i que la prolongació del Carrer de Balmes i l'ex-carrer del Carril encara no funcionen plenament?

Sens dubte la reforma de Gràcia, com totes les que es fan i es faran al món, desallotjarà de llurs pisos i pisets una colla d'estadants que passarà una mala estona. Però, des d'un punt de vista d'interès general, únic en què cal situar els problemes col·lectius, aquí pot desconèixer la conveniència d'evitar que amb l'afixament de les cases de dues plantes o d'una de sola empitjori el problema de la higiene no menys que el de la circulació.

Sé perfectament que no es pot matar tot el que és gras. Però és convenientíssim que el Municipi s'esforcí a triar en cada moment la victima que amb el seu engreix ha d'esdevenir més difícil de digerir. Si ara, exampiar el carrer de Salmoron costa com a 4 vint anys ençera, que ja era una obra urgent, no hauria costat sinó com a 2 o com a 1.

CARLES SOLDEVILA

Espanyol. La criatura dormia plàcidament, ben abrigada, mentre la mare anava contemplant meravelles insoportables, amb grans ulls plens d'admiració.

Passaran anys; l'infantó de pocs mesos haurà esdevingut tot un home, i aleshores dirà: "Jo també vaig ésser-hi a l'Exposició de Barcelona, l'any 1929. Quina bellesa! Quina magnificència!..." I potser afegirà, tot rient, amb bon humor: "Però no em recordo pas de res: la meua mare em portava a coll, i de tant en tant mirava si la gana em desvetllava..." I la bona dona — cabells d'argent, esguard cansat, front pallid — somriurà dolçament...

JOAN DE PALAU

Aquest número ha passat per la censura governativa

El ministre de Finances anglès, Mr. Snowden, cap de la delegació britànica a la Conferència de La Hain (Dibux de Kelen. Reproducció prohibida.)

Un fet divers

Cada dia llegim a dotzenes els accidents que damunt de l'empedrat aterren els viants: accidents d'auto, accidents produïts per tota altra mena de vehicles, accidents espontànis de la salut sobtadament trencada o de la mort sobtada, de la ganivetada i del suïcidi, accidents del treball, de l'esport, de l'atzar, etc., etc.

Els llegim com qui sent ploure, perquè se'n produeixen massa i perquè no coneixem ni una sola de les persones accidentades: tots els accidentats ens fan l'efecte d'inconmensurables murcians vinguts expressament a Barcelona per tal de fer-se aixafar i hospitalitzar. I, no obstant, els accidents que amb llurs fatals alimenten la crònica negra, ridículament negra i sordidament desordenada, de la secció més repulsiu dels diaris, aquests accidents som tu i jo, la promesa, el cos, el fill, els pares i altres desconolats parents, amics i coneguts. D'aquesta veritat, d'aquesta tragèdia que ens amenaça constantment no n'hem de la certesa fins que ens toca el rebre i l'horror se'n ofereix davant dels ulls en la nostra pròpia casa, en la carn de familiars estimats o en la nostra pròpia carn. Aleshores és quan percebem, enllà de la porta, damunt de l'empedrat empedreit, les tones d'indiferència que hi circulen, i van i vénen, i entren i surten de les cases i botigues com tones de lava fluida que un jorn o altre de màxima erupció curarà de soterrar-nos inhumanament a tots.

Jo acabo de tocar de prop aquesta tragèdia, i per més que passen els dies no em pugó llevar de l'epidermis, i del cor, i del cervell, l'esborronament.

Es que el remolc del tramvia li ha segat els peus. Aquest remolc que fa cent vegades més estralls que el descalçat situar els problemes col·lectius, aquí pot desconèixer la conveniència d'evitar que amb l'afixament de les cases de dues plantes o d'una de sola empitjori el problema de la higiene no menys que el de la circulació.

Sé perfectament que no es pot matar tot el que és gras. Però és convenientíssim que el Municipi s'esforcí a triar en cada moment la victima que amb el seu engreix ha d'esdevenir més difícil de digerir. Si ara, exampiar el carrer de Salmoron costa com a 4 vint anys ençera, que ja era una obra urgent, no hauria costat sinó com a 2 o com a 1.

Era... Aquest preterit és esgarriós; perquè, encara que la noia no en mori, ja no serà ella mateixa, ni la seva aura de color de rosa ja no serà de color de rosa; ni fluirà contentament; la vida esperancadora i acollidora que s'obria al seu davant s'ha girat bruscament i ha esdevingut per a sempre enemiga.

El cobrador del tramvia s'impacienta i engegà el conductor abans que la noia hagués ben baixat: ella trontollà i cal-

gué sota les rodes — que començaven a rodolar —, ja no hi havia remei. El tramvia hauria pogut aturar i evitar així que les segones rodes rematessin el crim, però el tramvia no es volia: comprometre, volia fugir, i fugí amb el cap sota l'ala, mentre la noia restava estesa sobre l'empedrat, bo i llançant uns brànquils i uns xiscles que desmpebraven, mentre la gent s'agrupava encuriosida a l'entorn, d'aquella paorosa escena. La noia clamava auxili, i ningú dels qui l'esguardaven no era bo per a donar-n'hi. La noia pregava que almenys algú volgués avisar la família, que habitava allí mateix, a quatre passes, i ningú no fou bo per aquesta petita bondat. A la fi, després d'una eternitat de multiformes desesper, algú que no formava part del centenar de curiosos, algú que vingué de lluny, atret pel soroll de la tragèdia, pogué carretejar a l'hospital, mig escolada, la noia accidentada.

Això passava a les vuit del vespre, i la família no n'hagué esment fins a les dues de la matinada. Tota la nit recorrent dispensaris, llocs de policia i estacions de la Guàrdia Urbana, la família no pogué haver raó de la desaparició de la noia. Ni la captència de la policia, ni l'estació central de la Guàrdia Urbana de la Casa de la Ciutat no podien orientar la tribulació d'aquella gent, i en algun d'aquests llocs els sollicitants eren rebuts com importuns i acomiadats amb ironies, si no grolleres, potser inoportunes:

—No us hi amoïneu: haurà fugit amb el xicot...

D'aquesta admirable organització de la policia d'accidents de la via pública caldrà parlar-ne a part. És un dels molts aspectes de la col·lectiva inhumanitat: lenta i perseverant inhumanitat, cada dia més organitzada. És aquella inhumanitat que a estones s'agita damunt de l'empedrat, entra i surt de les cases i botigues, pren xocolata amb melindros darrera els vidres del balcó i paga els tributs indispensables per assegurar la recollida de les escombres i dels accidentats.

Diu si a Rússia la irreligiositat acabarà per empedreir el natural egoisme de la gent i, si la vida hi devindrà feroc. Però a Barcelona la religió no és pas perseguida, ni molt menys! De segur que ni un de sol dels curiosos que enrodraven la noia accidentada, i que per res del món no haurien cedit llur lloc en aquell espectacle, ni un no hauria gosat proclamar-se antireligiós.

Quan la noia fou enduta i en l'empedrat no restà sinó el basal de sang, cadascú dels curiosos tan afavorits devia desfilant amb el cap ple de filosofies: Qui gemenja ja ha rebut — i tal dia farà un any.

JOAN SACS

Una nota oficiosa

La baixa de la pesseta

El cap del Govern dóna una versió optimista del fenomen

Madrid, 8. — A l'Oficina d'Informació ha estat facilitada la següent nota:

"Atento siempre el Gobierno a no perder su constante comunicación con la opinión pública, exponiéndola sinceramente su criterio y sus propósitos, tanto en lo que afecta al porvenir como en las cuestiones o problemas que la actualidad le va presentando, cree indispensable hacerlo hoy con motivo de la injustificada baja de nuestra moneda, ante la cual no caben desfallecimientos ni inhibiciones.

Se trata, efectivamente, según hemos dicho varias veces, de un problema inquietante, más por su confusión y por su aspecto moral que por su aspecto material, ya que tener que pagar las libras caras (tomando por tipo, esta moneda), acaso es el único medio de moderar las empresas en el extranjero, que si algunas pueden ser necesarias, muchas son, sin duda, superfluas, pero como la realidad es que el propósito gubernamental no es llevar la peseta a este descenso, el no tener en la mano medios de contenerlo rápidamente y contraria al Gobierno, al mismo tiempo que se muestran gozosos y satisfechos los que sostienen el juicio — para mí completamente erróneo — de que las causas de ello son políticas, viendo, aparentemente, confirmadas... sus pesimistas predicciones, pero ¿los podrían fundamentar sólidamente?

Si en el momento político hubiera que apoyarse, lo único cierto es que la caída de la peseta se ha precipitado rápidamente después de las declaraciones oficiales de que la Dictadura está próxima a traspassar sus poderes, más tampoco para mí puede estar en esto la causa; porque tras el lento y suave deslizamiento anunciado de la Dictadura nadie puede temer con fundamento trastornos ni falta de un Gobierno fuerte con capacidad y autoridad para mantener el ardor y desenvolver las riquezas nacionales.

COMENTARI

Modes

Els mitjonetes que ara porten les noies varen fer l'hivern passat una tímida aparició. Se'n veien gairebé només als molls de l'estació de França. Aquest any les nostres modistes els han adoptat amb bastant d'entusiasme. Realment, com que es tracta d'una moda d'esport, no els hauríem de veure al carrer, però a anar a treballar no és un esport? I com que la majoria dels tallers deuen estar deficientment calefaccionats, aquesta moda pot evitar el fred de peus i molts refredats. Per consegüent és indiscutible el dret d'anar pel carrer amb mitjonetes.

Hauréu de reconèixer que, en general, les noies se'n saben calgar bé. Les que els duen massa alta obliden aquella frase de Miquel Angel que si no recordo malament retren el Vasari: "és més noble un peu que una sabata". Les veritables elegants — i us serà fàcil de fer aquesta comprovació — no deixen pujar el mitjó més amunt del turmell. Com que aquest relleu acusa la línia de la cama, val més sacrificar el mitjó a la cama.

Si se m'obligués a establir un epi-de-doctrina sobre un afer de tanta importància, em pronunciaria a favor dels mitjonetes mentre siguin moda i contra d'ells quan hagi passat la moda. Una actitud contrària seria ineficaç i perillosa. I, per altra part, la moda, tot oferint-nos un tema de curiositat inesgotable, ens permet de fer-nos la il·lusió que el personal femení és constantment renovat.

L'home que sapiga ésser del seu temps no pot protestar contra cap moda. Suceceix amb la moda el mateix que amb l'avantguardisme. No són bons ni dolents en si. Tot es redueix a una qüestió de persones. L'avantguardisme compromet els artistes, escriptors i crítics de qualitat inferior de la mateixa manera que una dona que sigui garrella pot ésser traïda per uns mitjonetes insignificants.

Resistir la moda és la pitjor tomeritat en què pot incórrer un esperit crític. Callarà prudentment qui no oblidí que les vestidures litúrgiques i la porpra cardenalícia han evolucionat d'una manera tan radical com els vestits de les dames. No tracto de fer comparacions enutjoses; constato fets, només. Una casulla, en els temps primitius, tenia forma de paperina, i després d'imitar d'una manera sorprenent el perfil de la guitarra va tornant a la forma antiga.

Els moralistes són els únics que poden permetre's el luxe de protestar contra les modes, a risc de veure llurs èxits limitats a un senzill somriure. No cal, però, plànyer aquests sants barons, perquè com més augmenta la corrupció de costums més feina tenen, més s'exampila el seu camp d'acció i la probabilitat de la seva benefactora influència. És clar que sofreixen greus contratemps perquè o es desplaça la nostra sensibilitat o es desplaça la moral. Unes cames gentils, si la seva propietat no es diu Fanny, ja no ofenen els sentiments de cap home honest. I tot mirant mirant hem arribat a reconèixer que aquestes delicioses extremitats no serien tan ben deixades si haguessin estat fetes per a ésser amagades i contemplades només per gelosos marits. A Turquia fa uns quants anys era una immoralitat mostrar el rostre.

Els mitjonetes són la principal atracció d'aquest hivern. Un pretext per a mirar unes extremitats que anaven verdant importància. — M. B.

sistènia de les caràcters; los que se apagan y desfallean y claudican; la falta de actuación ciudadana y colaboración nacional. Fuera de aquí la guerra contra la redención y liberación económica de España, nuestra magna obra: los petróleos, el nuevo Estatuto ferroviario, las reservas de las Compañías de seguros, nuestra expansión hacia América, la codicia de nuestro oro; todo lo que ha contrariado a las grandes entidades financieras extranjeras que desprecian-do la moneda de este modo creen que nos dañan, aunque también puede ser que se equivoquen.

La baja de la peseta afecta más a los pudientes que a los humildes. Los artículos que se encarezcan son las telas ricas como la seda, los perfumes, los automóviles, las confecciones extranjeras, el champagne, el tabaco exótico, pero no el pan, el trigo, el aceite, los lienzos, los paños y los calzados del país.

No faltarán los que han de querer al pueblo llano como ruinoso y esencial para su vida, sólo por inquietarle y predisponerle contra el régimen, esta contrariedad voluntaria: no hay tal.

Tomando por tipo la libra esterlina y como monedas similares la lira, el franco y la peseta, todavía una libra, que cuesta más de 40, si sigue actuando contra ellas los factores canciados, cuesta más de 80 liras y más

de 100 francos. Es decir, que la situación monetaria de España, en medio del trastorno general del problema, no es la peor ni mucho menos, pero sea la que fuere, requiere, exige serenidad por parte de todos y que conociendo que a falta de otro camino y de otras exhibiciones, ésta de la moneda es el único que queda expedito a los que fuera combaten a España y dentro no la defienden, se opongan con todas sus fuerzas a estas maniobras: todos los buenos españoles para demostrar al mundo que un país unido por la elevación de sus sentimientos y en defensa de su vida y, en este caso, de su sólido y real prestigio monetario, es invulnerable."

ELS ESPORTS

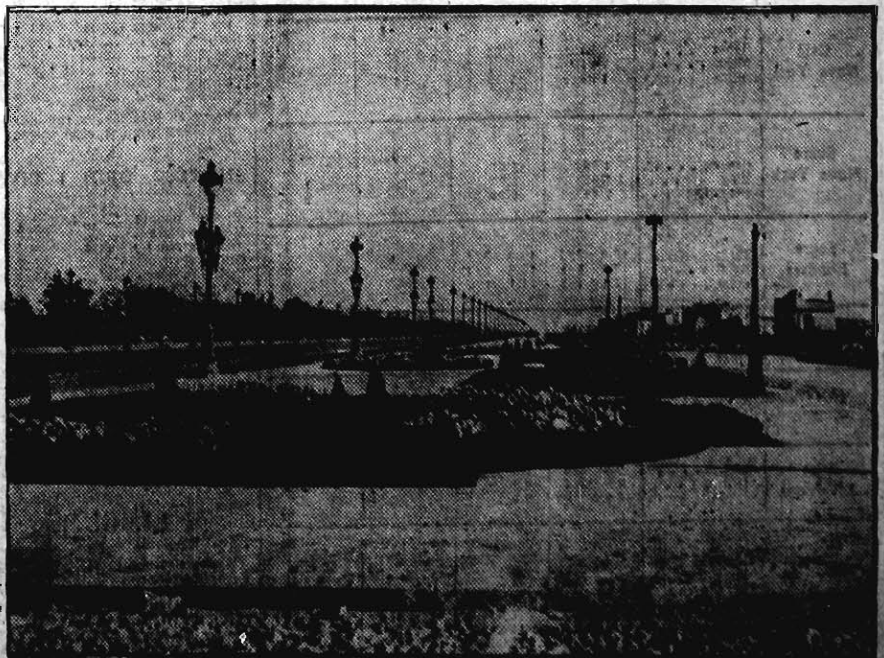
Un combat

Phil Scott - Jack Sharkey

Nova York, 8. — Phil Scott i Jack Sharkey boxaran a Miami el dia 27 d'aquest mes. — Fabra.

L'herència Astor

Nova York, 8. — El Tribunal d'A. pellaçió s'ha pronunciat contra la reclamació formulada pels descendents d'Emerick a l'herència Astor, que es calcula en uns cinc-cents milions de dòlars. — Fabra.

respectiva de la Diagona

NOTICIARI

BIBLIOTECA LITERARIA

EL CAPOT

de Nicolau Gògol

traduït per Jaume dels Domenys

Pessetes: 3'50

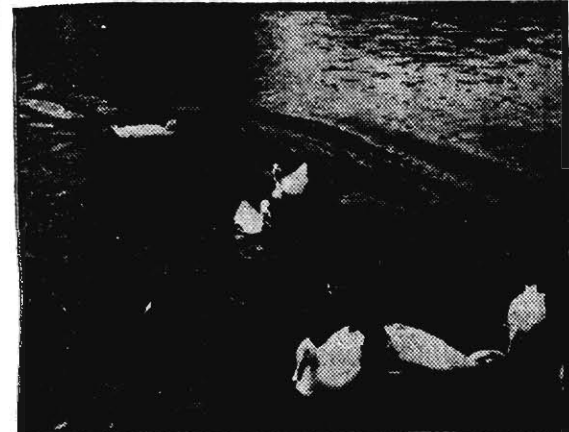
LLIBRERIA CATALONIA

Plaça de Catalunya, número 17.—BARCELONA

LAVABOS BANYERS WATERS BIDETS DUTXES ESCALFADORS CAMBRES DE BANY

PREUS REDUÏTS

JAUME SAURET
7, PELAYO, 7

Els àncers del parc de la Ciutadella

Bloc del transeünt

No hem pogut deixar d'associar la paraula a Roma no hi circulaven només amb la impressió que ens ha produït veure que a la continuació del carrer de Balmes ja hi estan col·locats de nou per a aquell vehicle. Quan ja feia públic el propòsit de transformar el carrer de Balmes en pista per a automòbils, no vàrem poder menys de sentir-nos satisfets amb qualsevol que era una necessitat urbana. Efectivament: exceptuant l'entrada a Barcelona, per Pedralbes i Diagonal no es tenia cap més per a oferir decorament als ulls del foraster, i això té una gran importància si començem a pensar aprofitar el pas de l'Exposició per a establir un corrent de turisme.

El carrer de Montaner ni el de Sant Pau, amb el pas dels tramvies, són més aprofitables per anar a treballar, car ens porten a fora i no és qüestió de passar sempre per Pedralbes sobretot si es ve de Montcada o Sant Cugat.

La carretera que passa prop del Llac de Sant Gervasi s'ha d'entrar a Barcelona pels carrers de Sant Miquel i Sant Pau, amb l'ambició més transit per la carretera de Balmes. Per això mirarem amb gran simpatia els curs de les obres del carrer de Balmes, tot i esperant que l'entrada a Barcelona per qualsevol de les carreteres que aflueixen per la dreta de Balmes tindrà una entrada digna i ampla. No crec que hi hagi cap moment de fer passar tramvies pel carrer de Balmes, havent-hi les vies paral·leles dels carrers de Tuset, Montaner i Sant Pau, i, després, tenir el carrer de Balmes una via subterrània.

Ja que encara hi forem a temps de no malmetre la gran utilitat que per a l'entrada a Barcelona tindrà el carrer de Balmes si s'el·l trenca definitivament per a pista automobilística, com ho és ara la Diagonal. Cal pensar que amb la prolongació del carrer de les Corts Catalanes fins al Besòs es podria assolir el trànsit lleuger de les carreteres de Santa Coloma i Badalona, i si no es permet la instal·lació de

ves tramviàries, tindrem aviat tres entrades còmodes a Barcelona, que molta falta ens fan.

No va deixar de causar-me sorpresa llegir en els diaris francesos els detalls amb els quals els "ateos" de la Rússia soviètica havien celebrat la nit de Nadal, precisament amb telegrams datats el 25 de desembre. El mateix Manuel Brunet, a les columnes de LA PUBLICITAT, va publicar un article que traspuava la indignació que la lectura d'aquells actes li havia produït. Són els inconvenients de creure massa a ulls clucs tot el que ens fa empassar la premsa francesa, tant la blanca com la vermella, perquè el calendari ortodox va retardat de tretze dies del nostre, i, per tant, la nit de Nadal a Rússia, país ortodox, s'acaba precisament en la nit del 5 al 6 de gener, o sigui de la nostra Epifania.

Es a dir, que aquell Nadal soviètic, d'espècies tancaçades al culte i lliures d'espècies tancaçades a Rússia han pogut celebrar lliurement dins llurs temples les cerimònies religioses de la vinguda del Messies, i que les activitats dels "ateos", si bé foren molt grans i tal volta més considerables que en anys anteriors, es reduïren a manifestacions anti-religioses fetes al carrer.

Així doncs, ho copiem de la "Unitat Press", que no és pas gens sospitosa.

CAMPONAL
FAMOSO LICOR DE HERBES

EL MEJOR APERTIVO
Resolva afeccions del estomago, intestinos, mareu, anemias, reuma, etc.

Vende en farmacies, drogueries, cafes y bars

Representante para España:
JUAN TORRELLA - (Figueras)

LA PUBLICITAT
PREUS DE SUBSCRIPCIO

Barcelona, mes	1'50
Península Ibèrica, trimestre	4'50
Amèrica Llatina	5'00
Altres països	5'50

SERVEI METEOROLÒGIC DE LA DIPUTACIÓ DE BARCELONA
Situació general atmosfèrica d'Europa a les set del dia 8 de gener: Continua estacionat a les Balears el mínim baromètric de la Mediterrània, pel qual motiu persisteixen les pluges al nord-est de la Península Ibèrica, sud de França, Balears i Algèria.

A l'Europa Central el fred s'intensifica i augmenten les boires properes del règim anticiclònic, el centre de màxima pressió del qual és de 775 mil·límetres a Budapest. Pel nord d'Europa dominen pressions baixes, amb mal temps a Anglaterra i a les costes de Noruega. Estat del temps a Catalunya a les vuit: Persisteix el mal temps a tot el país; es registren pluges aïllades a la zona costera i borrasques de pluja i neu a la regió pirenenca. Les màximes quantitats d'aigua caiguda d'ençà d'ahir ha estat de 32 litres per metre quadrat a Girona, 18 a Ribes, 9 a Tortosa i 8 a Tarragona. Les mínimes temperatures han estat de 5 graus sota zero a Estanyol i a sota zero a Cabdella i Seira.

Joièria, Argenteria i Relotgeria
A. BORDAS
Portal de l'Angel, 15

SERVEI METEOROLÒGIC DE L'OBSERVATORI DE LA UNIVERSITAT DE BARCELONA.
8 de gener de 1930. Hores d'observació: 7, 13, 18. Baròmetre a zero i al nivell de mar: 760,7; 759,3; 760,1 mil·límetres; 1014,2; 1012,3; 1013,4 mil·líbars. Termòmetre a l'ombra: sec, 10,2; 12,4; 12,4; humit, 10,0; 12,6; 12,4. Humitat (centèsimes de saturació): 97, 82, 86. Vent: direcció, NE, SE, Calma; velocitat (m. per segon): 4, 3, 0. Estat del cel: Tapat, núvol, quasi tapat. Classe de núvol: Nb., Cu-Fr-sb; A cu-qu-st. Temperatures extremes a l'ombra: màxima, 14,8; mínima, 9,4; Idem arran de terra, 8,0. Oscil·lació termomètrica: 5,4. Temperatura mitjana, 12,1. Precipitació: aigua recollida a les set, 5,2. Recollida a les 18, 0,0. Recorregut del vent en igual període: 390 quilòmetres. Observacions particulars: Pluja al matí.

LA "IL·LUSTRACION IBERO AMERICANA"

Hem rebut el primer número d'aquesta publicació, un voluminós exemplar de 128 pàgines a gran format, ple de gravats. A la portada una tricornia en la qual es reproduïx una vista nocturna de la nostra Exposició. Gran quantitat de dibuixos i vinyetes al·legòriques exhorten el text.

TAPAGOTERES "F Y S"
P. Urquinaona, 13, primer. Tel. 19532

La Societat d'Atracció de Forasters està circulant una fulles per a ésser incloses en la correspondència mercantil i particular, en les quals es demostra, mitjançant uns gràfics clars, que Barcelona, la gran urbs de la Mediterrània, gaudix d'un clima molt més suau que el d'altres ciutats conegudes com estacions hivernals, tota vegada que durant el passat hivern, tan sols un dia, el 3 de gener, el termòmetre descendí per sota zero graus, sense arribar, no obstant, a un grau sota zero. Du-

rant el mateix període de temps les temperatures mitjanes de Barcelona estigueren compreses entre 5 i 10 graus.

La Societat d'Atracció de Forasters, que ha fet tres edicions de les esmentades fulles, en espanyol, anglès i alemany, les posa a la disposició dels barcelonins que vulguin trametre-les a llurs relacions. Poden ésser recollides a les oficines de la dita Societat, Rambla del Centre, 30.

FRONTO NOVETATS
Aquesta nit:
RAMOS - NAVARRETE
contra
GABRIEL - TEODORO

Assolí un èxit la festa del Basar de l'Obrer, amb motiu de celebrar la diada de Reis. Va començar el programa amb una tanda de cançons amb gestos, curiosament interpretades pels infants que formen aquell bell grup. Tot seguit representaren la "Carta de Reis", del senyor Josep M. Folch i Torres, amb tota pulcritud, tal com ho venen fent, sota el mestratge de l'abnegada professora senyoreta Mercè Vilà.

Hi hagué després el repartiment de joguines, per a les petites intèrpretes i bells presents per als associats a aquella obra.

INSTITUT DE SERVEIS SOCIALS
Durant el mes de desembre propassat han visitat el pavelló que la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis té instal·lat a l'Exposició Internacional de Barcelona, en el qual exposa la seva obra social i benèfica, 42.844 persones, ascendint a 171.162 el número de visitants des de l'obertura del Pavelló.

Les operacions de l'Oficina Sucursal de la Caixa de Pensions, que des del 18 de juny funciona en l'esmentat Pavelló "Institut de Serveis Socials", han pres gran increment. S'han oberts, fins a la data present, 804 llibretes d'Estalvi, amb un ròssoc total de 173.711 pessetes.

EL SERVEI AERI MADRID-BARCELONA
En el successiu no prestaran servei els diumenges els avions de la línia Madrid-Barcelona.

Pastilles Laxants Prats

FALSOS LLOGATERS
El carrer de Comte d'Assaló, foren detinguts Enric Marcos i Emili Tomassena, els quals es dedicaven a visitar les fondes, on llogaven habitacions per a dormir i se'n anaven amb les robes del lli i tot el que trobaven de valor.

BOMBA PRAT
la més indicada per a l'elevació d'aigües per a l'ús domèstic
De venda:
E. I. M. O. A. P.
Tratallgar, 56

ROBATORI FRUSTRAT
Uns lladres intentaren saquejar el Laboratori Farmacèutic Lamomoe, situat a la Diagonal, número 309, baixos.
Per portar a terme el seu projecte van sortir des d'un terrat a l'interior de la casa i practicaren un gros esvoranc a la paret, pel qual penetraren al Laboratori. Però en intentar forçar la porta del despatx, va tocar un timbre d'alarma i els lladres, tement ésser detinguts, es feren escapol i abandonaren un filabrequi, una palanqueta i dues espelmes.

A la Via Laietana, davant de la plaça de Berenguier el Gran, l'automòbil 39.393 BE, guiat pel xofer Antoni Meix, va atropellar el nen Pau Monzó, de nou anys.
Transportat l'infant a la casa de

socors del Port, li apreciaren ferida contusa a la regió fronto-parietal dreta i fractura del fèmur dret, de pronòstic greu.

Després d'ésser-li practicada la cura de primera intenció, fou portat amb el cotxe de l'ambulància a l'Hospital Clínic.

Al Passeig de Gràcia, encreuament amb la Diagonal, el tramvia 201, de la línia 22, atropellà a Vicenta Falces i Serrat, de 69 anys. Li produí una ferida a l'occiput, de pronòstic reservat. La lesionada fou assistida al dispensari de Gràcia i després portada a l'Hospital Clínic.

JOIES VERITABLE OCASIO
per a comprar a bon preu aneu a la Joieria Magrífica, Tallers, 41

MORT SOBTADE
Mentre, acompanyat del seu fill Marian, anava al treball Pasqual Lahueria Biescos, de 55 anys, se sentí sobtadament indisposat, per la qual cosa el portaren al dispensari del carrer de Sepúlveda, on arribà mort.
El metge certifica que havia mort per causa natural.

APUNTACIONS DE LA RIFA DE NADAL FALSAS
Al jutjat de guàrdia va ésser donat compte de l'estafa de què fou objecte Maximi Moris, que va comprar unes apuntacions d'un número de la rifa de Nadal que ha sortit premiat, i en anar a cobrar-les s'ha trobat que l'expendedor no viu al domicili indicat.

Tapagoteres Butems i Comp.
PELAYO, 22

Ha estat identificat l'home mort per un auto al Paral·lel, el dia 5 de l'actual. S'anomenava Victòria Pérez Pérez, i tenia 82 anys.

DENUNCIA
Josefa Mullet va denunciar un individu amb el qual sostenia relacions amoroses, i que per tal de comprar mobles li va lliurar 700 pessetes. El promès ha marxat amb els diners i fins ara no se'n sap res.

Specialista per el desdormir
MELINDROS-SEQUILLOS
SECALLS a 4 pessetes el kilo
For de Sant Jaume 34

DE SOCIETAT
Per al nostre particular amic el distingit jove Josep Gallard Vilardell ha estat demanada la mà de la gentil senyoreta Antònia Raurell i Costa.

MORT A CONSEQUENCIA D'UN ACCIDENT DEL TREBALL
Procedent d'Igualada, ahir va ingressar a una clínica particular l'obrer Julià Palacios, de 54 anys, el qual va morir poc temps després d'haver ingressat, a conseqüència de les ferides que es produí en un accident del treball.

DETENCIO
Acusat d'ésser l'autor del furt de 500 pessetes comès a Lluïsa Arteso, al seu domicili del carrer de Casanova, la policia va procedir a la detenció de Francesc Puig Cambó, el qual va ingressar als calabossos del jutjat.

UN BON DEPENDENT
Miquel Garcia va presentar una denúncia contra un mossò que tenia, i que va desaparèixer amb 225 pessetes que li lliurà per al pagament d'una lletra.

T. S. P.
Programes per a avui

UNIO RADIO BARCELONA,
349 m.
11'00: Campanades horàries de la Catedral. Comunicat del Servei meteorològic de la Diputació Provincial de Barcelona. Estat del temps a Europa i a Espanya. Previsió del temps al NE d'Espanya, a la mar i a les rutes aèries. Comunicat meteorològic radiotelegràfic per a les línies aèries.
13'00: Emissió de sobretaula. Tancament del Borsí del matí. Scheherazade. "El conte del Príncep Kalendar" (Rimsky Korsakov). Orquestra Simfònica de Filadèlfia. Mestre Stokowski. "Cançons de bressol", recitades per Berta Singerman. "Huelva", pas doble (J. Oltra). "París", java (J. M. Navarro). "Trinitario", xotis (J. Forrell). Sextet: "Shalimar" (Nicholls). Orquestra Jack Hyllon: "Minuet en sol menor" (W. A. Mozart), sextet: Informació teatral.
"Paul et Virginie", selecció (V. Massé), sextet: "A Vuchella" ("Cos. ti"), per Schipa: "Plus vite", one step (R. Tubau Fernández). "La Marchenera", selecció (F. Moreno Torroba). Sextet: "L'Ençorda", sardana (Morera). Còbra "La Principessa de la Bisbal". "La Pastorella", número del cornet (Luna i Torroba). "Ilouka", czardas (G. Michiels). Sextet: "Seguidilles murcienes" (Falla), per C. Supervia: "La can-

çó de la pluja", andantino (Chillemont), Sextet: "Dandy" (Demare), per Iruista, Fugazot i Demare: "Merche des Pachas" (F. Rogister), Sextet.
Informació d'actualitat referent a l'Exposició Internacional de Barcelona.
15'00: Tancament de l'estació.
17'30: Obertura de l'estació.
"Sol de España", pas doble (J. Sentís). Trio Ibèria: "La cançó del Olvido" (Serrano), per Pau Gorgé; "Serenata" (A. d'Ambrosio); "Abandono", valsos (E. Waldteufel). Trio Ibèria: "Sota de l'olm" (Morera), per l'"Orfeó Gracienc"; "Lover's lane", fox (Frey). Trio Ibèria.
18'00: Cotitzacions dels mercats internacionals i canvi de valors. Tancament de Borsa.
Sessió infantil. Plàtica sobre la villa de Roses, per Torsky. Tots els treballs seran llegits pel dit senyor. Acudits, contes, endevinalles, poesies, etc. Continuació de la interessant novel·la infantil titulada: "Pobres Blas!", escrita per la comtessa de Segur.

18'30: Notícies de premsa.
El Trio Ibèria interpretarà: "Els clowns", one step (De Lesno); "La vida alegre", selecció (F. Lehar); "A ella!", serenata (V. Mateu); "Antonio Márquez", pas doble (M. Villacabras).
19'00: Tancament de l'estació.
20'30: Obertura de l'estació.
Idiomes. Curs elemental d'anglès, amb assistència d'alumnes davant el micròfon, per les Escoles Massé, a càrrec de la professora nadiua Miss Kinder.

21'00: Campanades horàries de la Catedral. Comunicat del Servei meteorològic de la Diputació Provincial de Barcelona. Estat del temps a Europa i a Espanya. Previsió del

temps al NE d'Espanya, a la mar i a les rutes aèries.
Cotitzacions de monedes i valors. Tancament del Borsí de la tarda.
Belle russes
21'05: Retransmissió dels balls russos des del Gran Teatre del Liceu.
En l'intermedi: Notícies de premsa. Informació d'actualitat referent a l'Exposició Internacional de Barcelona.

UNIO RADIO CATALANA,
268 m.

19'00: Obertura de l'estació.
Cotitzacions del Borsí de la tarda.
"Who's Blue Now?" (Caesar Meyer); "Narcissus" (Nevin); "Del inferno adelante" (Rui Acuña); "Què mala fuist!" (F. Montoni); "Moda neoyorquina" (A. Jofre i Quirós), per Mercè Serós; "La bola de carola" (P. Fuchs i Quirós), per Mercè Serós; "An Old Refrain and An Old Refrain" (Kalm Black Moret); Soleares de "Enrique el Mellizo", per J. València; Notícies de premsa.
"La Bohème", fantasia (Puccini), primera i segona parts; "Luna de mel", sardana (E. Mercader); "Concert en re major", tercer temps, allegro gracioso, ma non troppo vivace (Brahms), primera i segona parts, per Kreissler; Asturianada, per F. Menéndez i gaiter Marcelo el del Fresno; "Cae la nieve" (B. Fernández); "Amurado" (Maffia Laurens de Grandis); "A eso de media noche" (Vega); "Las cariflores" (F. Alonso i Belda); "Gaita" (J. Sentís); "El sentir de mi guitarra" (N. Garcia); "I cant do without you" (Berlin); "What do you say?" (Yellen Ash); "El eterno cantar" (G. Alcázar i Requena), per Elvira d'Amaya; "Mascarada", pas doble (M. Salvat).
20'30: Tancament de l'estació.

TOTS CONEIXIEN D'IGNASI IGLESIAS

però ningú com el gran poeta Maragall: vegeu com el definia:

"Mirau-se'l: és un home alt que es corba per abraçar els més petits: és una cara ferrenya, que sempre està a punt de plorar de bondat, de plànyer algú; perquè ell ha vist el dolor de la vora...
...i qui coneix el dolor ja té obertes les portes del cor del poble, i qui el sap plànyer ja se'l pot tenir per ben guanyat. Perquè el poble té un gran instint per a conèixer quins són els seus i, a la curta o a la llarga, els tria bé.
...perquè el seu tresor de simpatia és tan abundant, que ni un moment pot amagar-lo, i a les quatre paraules que teniu amb ell o amb les seves obres, sabeu de seguida amb qui parlen.
Per això, de tots els poetes catalans, ell és el més popular, i així és justícia del poble.
I jo voldria que aquesta justícia fos cada dia més eficaç, més activa, que el poble trobés en l'Iglesias el seu heroi complet."

JOAN MARAGALL

El millor homenatge que podem fer a la memòria del nostre benllogat Poeta, és tenir a la nostra biblioteca la col·lecció

Obres Completes d'Ignasi Iglesias

el segon volum de les quals sortí ahir, dia 8 de gener, i conté:

- El poeta dels humils, de Joan Maragall
 - Els consolents, drama en quatre actes
 - El cor del poble, comèdia dramàtica en 3 actes (3.ª edició).
- Tres treballs en un sol volum. Preu: 5 pessetes

Butlletí per a trametre al vostre llibrer o a EDICIONS MENTORA, PROVENÇA, 216, BARCELONA.

Sr. Llibrer

Trameti'm, considerant-me subscriptor, el segon volum de les Obres Completes d'Ignasi Iglesias, amb la rebuixa d'un 10 % sobre el preu de venda. Faré el pagament de cada volum en lliurar-se'm el mateix.

En

Que viu

El senyor Amaro Pedra Ten
DENTISTA

NATURAL DE CASTELLO DE LA PLANA

sol de mèrit i ex-president del Círcol Odontològic de Catalunya, ex-president del Círcol Orlista, ex-president del Círcol Regional Valencià, etc., etc.

ha mort a l'edat de 67 anys, després de rebuts els Santa Sagraments i la Benedicció Apostòlica (E. P. D.)

La seva esposa Teresa Matas Batallé, fills Mercè, Amadeu i Santiago, fill polític Joan Ramonatzó i Gallés, néts Mercè i Joan, germà, germans polítiques, nebots, cosins i parents tots, en participar als seus amics i coneguts tan dolçosa pèrdua els pregunen un record en les seves oracions i que se serveixin assistir a l'enterrament, que tindrà lloc avui, dijous, a les onze, des de la casa mortuòria, Rambla de Catalunya, 5, principal, a l'Església Parroquial de Betlem i després al Cementiri del Sud-Oest.

NO ES CONVIDA PARTICULARMENT

L'Excm. i Ilm. Sr. Bisbe de Barcelona s'ha dignat concedir indulgències en la forma acostumada.

CINEMA

LA MODA EN BLANC I NEGRE

JULIETTE COMPTON PARLA DE LA BELLESA

Juliette Compton, la bella actriu que amb tant d'èxit col·labora amb Betty Compson en "De dona a dona" té moltes i interessants idees sobre la qüestió de la bellesa. No creu que sigui prudent d'usar moltes cremes o locions per al cutis. "Més tard, diu, poden ésser necessàries; però l'important per a les joves és de conservar els pors nets i crec que això es pot aconseguir millor pel vell procediment de l'aigua i sabó.

Jo uso gel dos cops al dia per la cara i el coll. El suc d'una llimona en un vas d'aigua t'ubia, cada matí abans d'esmorzar, és excel·lent per al cutis i per a la salut en general.

Crec, segueix, que si les dones ballessin més no haurien de fer règims tan excessius. No hi ha millor, per a l'esquena i els múscles que el tan críticat shimmy. Els petits moviments circulars desenvolupen músculs petits i quasi dorments en els múscles els quals, quan estan en un grau correcte de desenvolupament omplen la pell dels múscles i els donen un ardonament perfecte.

Juliette Compton diu que moltes dones no tenen cura de llurs mans. Cal tractar les mans amb tanta cura com el coll i la cara. "No deixeu mai que les vostres mans semblin velles. Si tenen inclinació a aparèixer seques i arrugades cal fer-hi massatge cada nit amb oli d'olives calent. Fregueu cap amunt des de les puntes dels dits fins als canells. L'oli d'olives calent o bé la mantega de cacao són també molt bons per les ungles. En quant al poliment d'aquestes jo prefereixo els pòlvors que donen una brillantor natural. Les mans, naturalment, han d'ésser perfectament netejades abans de l'aplicació de qualsevol oli. Cal rentar-les amb un sabó pur sense mesclades de perfumaria — pur i absolutament neutre, i després fregar-les amb un tall de llimona."

EL REGIM DE LAURA LA PLANTE

El problema del pes i el de la salut són dues qüestions que es presenten a aquelles que depenen de l'ull de l'aparell per a la brillantor de llurs carres. A la pregunta de Laura La Plante si aquestes qüestions importants la preocupaven.

"Jo segueixo un règim d'aliments suaus, contestà l'actriu. El metge em diu que per la meua salut física hauria de pesar cent divuit lliures, o més; no obstant, tinc més bon aspecte a la pantalla quan en peso només cent vuit.

Com resol aquesta qüestió entre el metge i la pantalla? Segueix

Janet Gaynor, la gran ingènua, apareix més bella encara amb aquest vestit de ball de voile rosa pintat, obra de la modista de Hollywood Sophie Wachner

un règim, no de dejuni, sinó un de compost d'aliments molt sans i balle per rebre el pes. A més a més, és molt activa en els esports atlètics; neda sempre que en té ocasió i juga tot l'any al tennis.

EL SISTEMA DE CORINNE GRIFFITH

Corinne Griffith, la deliciosa actriu que tothom ha admirat en "Trafalgar" no creu en exercicis ni règims excessius; ella és partidària d'una vida racional i d'un moderat i natural exercici diari.

Com que li agrada molt l'aire lliure passa tot el temps que no li ocupen les tasques cinematogràfiques en el seu jardí, transplantant flors i arranjant els ramis que decoren totes les habitacions de la seva casa de Beverly Hills.

A Corinne Griffith li agrada de convidar però no li agraden els sopars tard en la nit o festes nocturnes massa llargues i el seu seny s'evidencia en el seu cutis clar, en els seus ulls serens i en la seva salut perfecta. "Quant menys pensaven en el menjar, diu, menys carn acumulaven. Jo crec que l'exercici mental crema tant les grosses com l'exercici físic. La gent que parla tant de règims augmenta de pes probablement perquè sempre està pensant en la carn, mentre que si se n'oblidessin i no es preocupessin tant a elles i a les altres, evitarien que llur pes anés cada cop en augment."

Corinne Griffith unció l'esperit a la bellesa.

HOPE SINCLAIR

NOTES OFICIOSES

IMPRESSIONS D'HONGRIA

(per Dita Parlo)

Els exteriors per a la nova pel·lícula sonora de la Ufa "Melodia del corazón" (Producció Erich Pommer), foren rodats a Budapest.

L'èxit de la nostra primera pel·lícula rodada a Hongria — en referència a "Rapsodia húngara" — contribuï seguretat a l'admirable acolliment que se'n va dispensar a Budapest en presentar-nos per rodar la segona. Tota la ciutat es va posar a la nostra disposició. Els tramvies, els autobusos, els taxis i àdhuc els habitants. Així pot explicar-se, solament, la insuperable autenticitat de les primeres escenes de l'obra, destinades a il·lustrar el primer contacte entre el tumult de la gran urbs i la noia que, sense experiència de la vida ni del món, arriba del camp i es troba de prompte submergida en la confusa agitació ciutadana. El talent dramàtic és, entre els hongaresos, un do de la raça i difícilment oblidaré la sobrietat i el

Hongria, després de tot, no és difícil de trobar. En un carreró reduït i allunyat vam trobar el que cercàvem: taules de fusta, cadires de boga, pianotes suspeses del sostre, olor d'estofat ("gulyes") i la imprescindible orquestra de zingars, amb un primer violí de pell groga i cabells negres, capaç d'arrencar-li a l'instrument els gemecs més esgarriados. L'atmosfera era agradable, l'estofat exquisit, el vi estimulants i l'orquestra incansable.

De prompte s'apropa el primer violí a la nostra taula i la iniciativa no em fa de moment cap gràcia. Trobo insuportable que em destil·lin, a deu centímetres de l'oida, una melodia sentimental empitjorada encara, com sol ocórrer en aquests casos, per un excés de sentimentalisme; Però, sortosament, no es tractava d'això. Els plans del zingar eren uns altres. Es va presentar. Sabia quins érem nosaltres. Ens coneixia de "Rapsodia húngara". Era íntim amic de Pongo, el primer violí zingar que juga en l'esmentada pel·lícula un paper important. I es tractava del següent:

L'instrument del nostre interlocutor era quelcom únic. Les celebritats més autèntiques d'Hongria havien gravat els seus noms sobre la vella fusta. En efecte: allí estaven les firmes del pintor Molnar Sandor, del poeta Bereny. No tindriem nosaltres l'amabilitat de firmar també? Amb molt de gust. En previsió de tals casos el nostre home porta sempre al damunt una ploma es-

AVUI, ESTRENA ALS SALONS

PARIS I RIALTO

de la magnífica producció de l'acreditada marca COLUMBIA

INQUIETA JUVENTUD

creació de Marceline Day i Ralph Forbes

Exclusiva PRINCIPE FILMS, S. L.

Carrer d'Aragó, número 249. — Barcelona

domini d'ell mateix amb què el policia muntat que havia d'indicar-me a mi—la pobra noia arribada del camp—el camp per a arribar a les seues que cercava, representà el seu "paper" sabent que l'objectiu es-pleava els seus moviments.

Després del treball ens en vam anar Willy Fritsch i jo en recerca d'un restaurant hongarès típic, cosa que a

pecial i una ampolla de tinta. Vaig firmar. Després firmà Willy Fritsch i aleshores em vaig divertir de veritat. No fou cosa fàcil. Willy Fritsch té una firma un xic complicada que a les respostes a les declaracions d'amor ha de produir el seu efecte. Però mai sospità, pobret, que un dia hauria de gravar-la sobre fusta. Per a aconseguir-ho... va suar tinta.

A Copenhaguen se m'apropà un periodista i em va preguntar la meua opinió sobre la llengua danesa. Li vaig dir que em semblava d'una gran bellesa i musicalitat, però terriblement difícil. La més difícil del món. A Nova York, contestant una pregunta anàloga, vaig declarar que l'anglès em semblava una llengua de gran bellesa i musicalitat, però terriblement difícil. La més difícil del món. Aquí es va interessar a Nàpols per conèixer la meua opinió sobre l'italià, i li vaig dir, naturalment, que em semblava una llengua bella i harmoniosa, però excessivament difícil, la més difícil del món. No cal dir que l'hongarès és una llengua de gran bellesa i musicalitat, com totes les llengües. A més, hom pot afirmar que és una de les més difícils del món. Però a Hongria no vaig tenir l'oportunitat de col·locar ningú la meua resposta estereotipada. Als periodistes hongaresos no els interessa, sembla, l'opinió dels estrangers sobre el seu idioma. La seva pregunta favorita és: "Què és el que us estimu més de la nostra cinema?"

EL PREU D'UNA CAIGUDA

Una dada curiosa oocreguda en la situació de la grandiosa producció de Douglas Fairbanks, titulada "La máscara de hierro", que avui, dijous, serà estrenada al Teatre Tivoli, és el preu a què foren pagades les caigudes fetes per l'actor que impressionà les escenes en la lluita sostinguda a les escales de la fortalesa de la illa de Santa Marguerida, el qual varia segons l'alçada.

Les caigudes de dalt de tot de les escales es pagaren a 25 dòlars cada una, i a mesura que havia de rodar des de menys esgraus, baixava el preu fins arribar a un mínim de 5 dòlars.

"ADORACION"

Durant aquests dies el con- quelat Saló Femina es veu con- correudíssim per una gran aflluència de públic àvid de de- lectar-se amb les bel·leses que conté el formós film presentat per les Seleccions Gran Luxor

Verdaguer (fora de programa), i el títol de la qual encapçala aquestes ratlles.

"Adoración" és el que podem dir una cinta completíssima, ja ja que res del que hi intervé minva en mèrit, i així podem admirar que el seu argument, d'una emoció i interès indis- cutible, es troba emmarcat en un luxe mare de presentació, que representa un veritable des- salt de riquesa i de bon gust.

Quant a la seva interpreta- ció, és quelcom sobrenatural, ja que mai hem vist a la bellíssima Billie Dove i al nostre com- patriota Antoni Moreno, encarnar amb més amor, ni amb més sensibilitat els personatges d'una obra, com ho fan en aquesta producció, que, per altra part, es troba, sincronitzada delicio- sament, i fa ressaltar a cada moment la sentimentalitat i el dramatisme en les escenes pa- tètiques.

La seva estrèna, verificada dimarts passat, fou un èxit ro- tund, el públic ompli per com- plet, el Saló Femina, i amb la seva aprovació confirmà una vegada més l'èxit que ha obtingut aquesta pel·lícula a tot arreu on s'ha estrenat.

"RAFAGAS PARISINAS"

Amb aquest títol s'ha estre- nat als Salons Kursaal i Cata- lunya una preciosa comèdia sentimental pertanyent a les Seleccions Gran Luxor Verdaguer, per a la qual s'ha emprat una despesa enorme, quant a vestuari.

La gentilíssima Lois Wilson, remarcada en aquesta cinta la seva extraordinària bellesa, amb l'exhibició de meravello- ses "toilettes", creades pels més famosos modistes parisen- ses, i que han eridat l'atenció de l'element femení a tot arreu on s'ha estrenat aquesta pel- lícula.

Un altre dels artistes que prenen part en la interpretació de "Rafagas parisinas", és l'eminent actor Clive Brook, dels galans que pel seu drama- tisme i per la justesa amb què sap interpretar els sentiments dels personatges que crea, ha arribat a col·locar-se al cim de l'art mui.

Amb aquesta cinta es proje- ta també una preciosa comèdia de les Seleccions Capitolio, titulada "Anny de Montparnasse", en la qual la deliciosa Anny Ondra ha realitzat una de les seves millors creacions.

La intervenció d'aquesta ex- quisida actriu fa pujar encara més el valor que ja té aquest pel·lícula, en la qual ha sabut lligar amb veritable mestria els moments sentimentals i les si- tuacions còmiques.

Els que aneu a París NO OBLIDEU

que trobareu

LA PUBLICITAT

a tots els quioscos dels Grans Boulevards, de la Place de la République a la Madeleine A la Place de la Bastille. A la Place de Saint Michel (costat Metropolità) Al Boulevard Saint Michel Al Boulevard Sebastopol. I a tots els grans quioscos de París

Aquest número ha passat per la cen- sura governativa

TEATRE TIVOLI

AVUI, ESTRENA

DE L'ESDEVENIMENT DE LA TEMPORADA

EL PRIMER FILM SONOR DE

Douglas Fairbanks

EN

LA MASCARA DE HIERRO

DELS ARTISTES ASSOCIATS

El gran Douglas en el seu rol d'Artagnan, més jove i més àgil que mai, salta, grmpa i es bat impulsat per tres sentiments sublins: l'Amor, l'Amistat i la Pàtria

CADA PRODUCCIO UNA MERAVELLA D'ART

PARIS I RIALTO

Avui: ESTRENA de l'Exclusiva Gaumont

LA LUCHA POR EL TROFEO

per JOHN STUART i EVE GRAY

Molt aviat, presentació als mateixos Salons de la formosa superproducció

SUBLIME

SACRIFICIO

Mestrívola interpretació de Chakoutouny, Fryland i la bella Rachel Devirys SELECCIO GAUMONT DIAMANT BLAU

Un cant a l'amistat, un dels més nobles i humans sentiments

LES LLETRES

Quan les valors es retroben...

Per un error de compaginació, el següent article va sortir amb incomplet.

Fa cosa de dos anys vaig trobar-me a les mans un llibre de tapes primes en les quals el títol s'esfollava entre unes figures desmuntades i borroses de raval de ciutat gran. La modestia de la relleugadura i les columnes desiguales d'aquell plec de fulles constellades de dibuixos foscos i desmenjats, estengué un vel sobre l'interès de fer la seva descoberta. Morta la voluptat en l'instint mateix de la seva reclosió, vaig deixar el llibre sobre la taula i vaig girar els ulls per no trobar-me amb el contrast de les relleugures neres, breus i graciades dels altres llibres esperant el moment de desinjar el seu misteri en aquell mateix indret. Però aquell dia les hores queien lasses sobre la faixa del carrer i l'estiu azeixugava els muscles grats en el centre del desig. Follissim dels jardins frescos i de les fonts clares. No sé encara per quina raó vaig emportar-me aquell llibre trinxat de tapes i tan inusual d'aspecte que deprimia els meus sentits. Recordo només que sota l'ombra dels arbres i la humida exhalació dels regadus que sentia en els extrems dels dits i en la corba ducilitzada dels cabells, les columnes de lletres deformades per la pressió dels dibuixos s'obrien amb un interès palpitant de l'engua, viu d'humanitat i aviat de penetració psicològica. El títol que al començament no em deia res anava guanyant la meua indiferència i em convertí amb un devot.

Jo recordo haver-ne parlat diverses vegades d'aquest llibre, del qual em quedà, junt amb el fressseig d'una emoció particularíssima, la clara memòria del títol: "Bubu de Montparnasse".

I recordo també que tantes vegades com m'he parlat m'ha estat impossible d'atègier-hi el nom de l'autor. El llibre desaparegué del meu abast i tot l'esforç d'evocació per conèixer el nom de Charles-Louis Philippe es desfeia en les ombres de la impotència. D'això m'he fet un retrat agut, el càstic del qual vivia en la mateixa insatisfacció de no poder associar l'autor a l'obra.

Potser aquest maridatge no sempre té el mateix interès. Potser s'escau molt sovint que la valor d'un llibre és molt superior a la de l'home que l'ha fet. Jo, però, sentia l'engu de no haver-lo fixat bé: de no poder evocar amb la història viva dels sentiments que havien fet vibrar els meus, el nom de l'home que feu possible aquesta coincidència.

En aquella època jo desconecia totalment qui era Ch. L. Philippe. Fou més després, quan vaig trobar el seu nom en una esquematitzada valorització dels autors d'avant-guarda que m'vaig fixar tota la meua atenció, fins d'aquella descoberta que associava tot d'un cop la idea solitaria del fruit amb la idea generadora, totalment oblidada. I fou aleshores encara quan vaig aprendre no solament el nom considerable que "Bubu de Montparnasse" va fer en els medis literaris de l'època, sinó l'ascensió ràpida de Ch. L. Philippe i el seu valor com a home.

Després he anat cercant sempre motius biogràfics d'aquest autor gairebé oblidat de tothom i del qual meua estat possible, pàgines i és difícil trobar-ne alguna cosa.

Precisament aquests dies que tant es parla de "populisme" — aquesta escola literària llançada no sabem amb quines garanties d'èxit per André Thérive — i que tant es remunera les valors del naturalisme com a precursors del moviment, amb aquestes, assaigs i revaloritzacions de tota mena, m'ha produït una forta estranyesa no trobar per enlloc el nom de l'autor de "Bubu de Montparnasse" escriptor populista per excel·lència i no per illació a cap escola — no són les escoles les que fan les obres, ans al contrari, són aquestes les que poden fer una escola — sinó per fluïdesa temperamental i sincera afició i coneixença del poble.

Charles-Louis Philippe nasqué del poble i visqué del poble: senti i pintà l'home del poble en les seves misèries i en les seves gransides. Com escriptor, ha deixat en els llibres i en les fulles esparses dels diaris, moments elevadíssims d'aquesta literatura xopa d'humanitat, de renúncies i de rebel·lies dels seus personatges, col·locats sempre en el ritme agafat de la vida, que escriu els seus dits amb els dits bruts de l'home i de llet a la vegada. Com a home, lluità, odià i compadís. Calent la seva sang en la fessomia dels esdeveniments i s'escostronà els punys picant en l'absurda altivessa de les castes. Home i escriptor es prestaven mútuament l'interès l'un a l'altre.

Charles Louis Philippe morí en plena joventut, quan el seu talent no havia fet més que començar a produir. Els 34 anys de la seva vida no foren encensats: l'hi un moment i ben tot és cuidà d'apagar-lo soterrant-lo profundament en l'ànima de la mateixa mort. Els seus llibres són poc coneguts: els seus treballs esparsos esperen una mà agraïda que els aplegui.

Ara, recordant el vintè aniversari de la seva mort, deixo escapar de la ploma aquest fil de ven, prim i respectuós com una arruga de silenci.

RAMON XURIGUERA

MERIDIANS per FOCUS

** L'Amor. — D'una enquesta de La Revolution Surrealiste sobre l'Amor, el qüestionari de la qual publica LA PUBLICITAT: "Poso en l'Amor una sola esperança: l'esperança de la desesperança. La resta és literatura" (Blaizé Cendrars). "Afirmando per als veritables amants el suïcidi és el conegut d'un poema meravellós" (Pierre Renaud). "Desmeixar de l'Amor és l'únic crim, l'única covardia; la resta és discutible" (M. G.). "L'Amor és la meua única esperança; sense ell em mataria. En amor no calcu. La vida pot triomfar en el temps, però l'Amor és sempre victoriós en l'eternitat, que és el seu domini" (Georges Sadoul). "Crec en la victòria de l'Amor admirable sobre l'Amor sòrdid" (Roger Vitrac). "Si l'home visqués normalment, això és, en estat salvatge, només existiria en amor la unió harmoniosa. Però han vingut els poetes, la gent de món, els escultors i els tocadors de guitarra — tot l'escamot dels emmerdats — i han inventat aquesta cosa perfectament ridícula: l'Amor. Ridícula en totes les seves manifestacions, compreses les més corrents: el madrigal i el tret de revòlver" (Jules Ricet). "Cap esperança en l'Amor. Davant l'Amor com davant la mort. L'home i la dona es troben sol amb el mateix, amb pels brillant als dits, sol davant la seva obra, treta del seu fons, de la seva carn, dels seus nervis, de la seva memòria. Sisíter, Tantàl, les Donades, són les úniques figures valdors de l'Amor" (A. Blenaymes). "Potser l'Amor és tot que resta en nosaltres de la infantesa..." (Joc Bosquet). "Cap esperança en l'Amor. L'esperança és una feblesa incompatible essencialment amb aquesta força que és l'Amor" (Maurice Heine).

(En el gravat: Fanny s'agita el lector senyor Ramon Prats. Del lector senyor Jacint Amat hem rebut una identificació de Fanny que creiem inexacta. Fanny no és cap fènix de joia, no és tampoc cap ingènua incalculable. Entre els tipus de dona novel·listes Fanny representa un molt característic de representació gràfica poc vulgar. Agraim al senyor Amat els seus elogis a LA PUBLICITAT, el diari més interessant del país, que honora Catalunya". Els agraim al senyor L. M. en felicitat la direcció del diari per "haver-lo convertit en aquestes darreres temps en el full perillós més viu". Els agraim al senyor E. Giménez-Caballero per la seva nota, que publiquem a Informació catalana.)

** La injúria. — D'iu Pascal: "Hom us injuria; hom cerca de desfogar-vos del vostre món al món dels altres, on l'ambició, l'orgull i la maledicència han establert l'irresistible domini. No entrareu en el camp dels seus detalls. Pregareu a Déu perquè, aviat, signifi, per la seva misericòrdia, exaltis de llur món de misèria i enfora en el món que la generositat divina m'ha permès immensament de sojornar."

** Pacte amb el diable. — Una joia publicada organitzada dels metatistes del super-realisme, el Grand Jeu, estableix entre els seus lectors la següent enquesta: "Accepteu-vos a signar el famós pacte amb el diable? Per a evitar que hom no cerqui en aquesta pregunta cap segona intenció o voluntat de crear confusions, Grand Jeu precisa els punts successius implicats en aquesta enquesta: "1. La idea d'un mercader que no procura tot el poder o tot l'autoritat que us plau d'imaginar en base a la vostra "ànima", té cap sentit per a vosaltres? 2. Si té cap sentit, quin és? 3. Aquesta significació del pacte essent definida, la signareu o no? 4. Per què? — René Dannaud. [Se us prega d'adreçar les respostes a la Direcció del Grand Jeu, 3, Cour de Rohan, París (66).]

** Telegrames. — Budapest, 6 de gener. — El negoci d'un moliner anomenat Cósiga de Txislova, temps ha que es moria en gaire bé per mor de la competència desesperada dels molins de Des. Desesperat, el moliner romanès es va dirigir a una zingara, bella i bruxa, una tal Anna Zucara, pregant-li que el posés en tractes amb el mateix diable. "Què vols del Diable?", conten que li va preguntar la Zucara. "S'apigueu que Lucifer necessita, ara més que mai, col·laboradors". A l'endemà, coratjosa damunt els fa-

ligots camins, la zingara es presentà al molí d'En Cósiga per dir-li que després de molts anys havia arribat a persuadir el diable que tornés als habitants del vilatge al vell molí abandonat. Però que perquè això s'esdevingués el diable volia diners. "Quant val el pacte amb el diable?", va preguntar el moliner. "Tretze mil leus", va respondre "la zingara diablesa. En Cósiga va intentar un regateig. Les instruccions del diable eren, però, precises i severes. El moliner, convencut que ni tan sols el diable no treballava de franc, va lliurar a la Zucara la quantitat prescrita. Ha passat, però, l'estiu i el poble no ha tornat al molí. Més desesperat que mai, En Cósiga acusava la bruxa. Aquesta li va sortir, però, a l'encontre. "Com vols, infelicitat, enganyar el dimoni? Per què no m'has dit que el molí era el més vell de la contrada, ruïnes entre ruïnes? Per una quantitat tan minsa vols que el diable es compromet a realitzar un pacte per al qual li cal dividir el diner amb les potències infernals? Doble'm el compte i el diable complirà". El moliner va fer els seus càlculs i va cedir. El molí va continuar desert. Fa pocs dies que En Cósiga ha denunciat a les autoritats la representant hongaresa del diable "per estafar". La policia de Txislova ha passat la qüestió als tribunals, els quals han obert el procés oportú.

CHASSAIGNE FRERES

Pianos - Autopianos - Gramòfons
Discos - Rotlles - CLARIS, 42

Informació catalana

"Oc", LA PUBLICITAT i Mistral, segons "La Gaceta Literaria" de Madrid

En el balanç quinzenal que signa E. Giménez-Caballero, La Gaceta Literaria, de Madrid (1 de gener 1930) publica la següent nota:

"Oc. — Mentre el Madrid intel·lectual d'avui cerca de pulveritzar tot allò que és afirmatiu, imperial i noble, Barcelona forma el seu feix poderós, que un dia fulgirà sobre els pobres i atònits paratges del carrer d'Alcalá. L'esdeveniment intel·lectual de Catalunya, després de l'Exposició del Llibre Català a Madrid, és sense dubte, l'anunciament donada a la revista Oc, de Tolosa. Hom sap a Madrid — amb saber tremolós — que tots els oc-citans s'han agrupat en grup disciplinat? Que hi ha un magnífic setmanari totalitari d'una cultura renaixent? Sense exclusió de cap, de ningú? Que aquella estimada revista Oc que nosaltres tan sovint hem lloat és, potser, superior a la resta dels periòdics literaris d'Hispano-Amèrica? Mentre les nostres forces centrals s'atoneixen, heus ací Alvernia, Gasconya, Llenguadoc, Llemosí, Provença, Catalunya, València i Balears en un feix únic. Magnífic, occitans! El vostre gest de grandesa troba en mi l'amic exultat — de sempre i per sempre — de la vostra Renaixença Sud". I segueix cada cop més fort, que la força us donarà la comprensió peninsular, cada cop més perduda pels altres peninsulars!"

"LA PUBLICITAT. — No gaires madrilenyos lleixen LA PUBLICITAT, i els que la lleixen sentiran inquietud, disgust. Jo la lleixo cada dia amb veritable emoció. Respira voluntat, volent, és. Fug sempre que pot, la caricatura i la ironia en els seus davantals. Nicolau, Capdevila, Soldevila, Llates, Reparaz fill i els altres molts companys tenen accents rectes que començen. Heus ací un assaig sobre la Mediterrània, escenari de l'expansió catalana. Un altre sobre les aspiracions de la nova literatura catalana d'avui. Tradició i actualitat, caràcter de fe catalana!"

"Mistral. El setmanari Oc està organitzant amplemment el centenari de Mistral. Hi ha comitès francesos, romanesos, grecs... De Madrid estant tot just si hom ja atorgat atenció a aquest centenari... Avui Mistral pot significar per a l'Espanya futura allò que significa el mateix setmanari Oc. Això és: unitat dins la diversitat; universalitat. Gran figura per a ésser honorada pels universitaris espanyols! La Gaceta Literaria associa el seu esforç d'acta a la glòria de l'etern felicitat."

En el mateix número i a la secció Gaceta catalana comença la publicació, en castellà, segons la traducció de Joan Xabàs, de la comèdia de Carles Soldevila Civilitzats, taumateix! (Civilitzats, sempre!). publica una conversa amb Eugeni d'Ors a propòsit del seu llibre en preparació Orús Pictus: un article d'Eugeni d'Ors sobre la revista d'Orís novel·la Formes (de la qual LA PUBLICITAT ja ha parlat) i un article del nostre col·laborador Sabatà Gasch, Creació i imitació.

L'homenatge a Na Agnès Armengol

La Comissió organitzadora de l'homenatge a Na Agnès Armengol ha acordat que aquest tingui lloc amb caràcter íntim el diumenge dia 19 del corrent, a l'avançat de la seva festa onomàstica, a les quatre de la tarda. A la dita hora la Comissió, i tots aquells que tot simpatitzant amb l'homenatge desitgin assistir-hi, lliuraran a Na Agnès Armengol en el seu propi domini, carrer de l'Escola Industrial, 20 (Sabadell), el pergamí que han signat els escriptors sabadellenos. En el mateix acte la Comissió donarà

Exposicions d'Art

SALA PARRÉS

Exposició de pintures de
MODEST I RICARD UGELL.
Fins al 10 actual

GALERIES LAIETANES

CORTS CATALANES, 612
L. DERRI
R. ESTIVILL
Exposició de pintura catalana re-
trospectiva
Fins al 10 actual

ESTUDI ARENYES

CORTS CATALANES, 670
G. BERONES
Pintura
Fins al 17 actual

LA PINACOTECA

PASSEIG DE GRACIA, 36
PORCAR
Pintura
Fins al 17 actual

MARIA ESCLASANS

PIRAT, 10 (darrere la Galeries)
Compra-venda de
ANTIQUITATS I OBJECTES D'ART

SALA BUSQUETS

PASSEIG DE GRACIA, 30
Vidre de Murano
Mobles i objectes d'art
Exposició de pintura
MATEU BALACH
Fins al 15 actual

SALA BARCINO

V. GARCIA SIMON
Rambla de Catalunya, 30
Marcs i mobiliers d'art. Exposició
permanent de pintures

LA LLAR

D'AMANS
A. VERDURA
Bany Nou, 5
Mobles d'estil i reproduccions
Decoracions d'interior nou

GALERIES DALMAU

PASSEIG DE GRACIA, 62
E. BABIANA
Pintura
Fins al 18 actual

HERMA, A. G.

VALENCIA, 223
Llibreria - Objectes d'escriptori i
regal - Papeteria

LA FORJA CATALANA

RAMBLA DE CATALUNYA, 115
FERROS DECORATius
Exposició i venda

MONTFALCON

Quedros i gravats
Mobiliers i objectes d'art
Boters, 4, final Porta-Ferrissa

GALERIA ANES

Quedros antics i moderns
De col·lecció geogràfica
PORTA-FERRISSA, 6, PRAL

compte a la dama homenajada de les adhesions rebudes.

* Hom remarca...

aquests dies l'excel·lent recepció, que crítica i públic han dispensat a Dies verges, la primera novel·la de Joan Miquel.

* Mirador...

d'aquesta setmana, número 50, conté el sumari següent:

El Congrés de Lahorç: L'agitació nacionalista a l'Índia; Mirador indiscret; L'exposició del teatre, per P. R. Desclau; L'aperitiu: Les delicades mentides, per J. M. de Segarra; L'any 30, per Francesc Pujols; Mirador a fora: Un sant Francesc; La mala vida, una família; El cinema: Estranyes recents: "Diner", "Càstic", "Angel pecador", "Trafalgar", "Drama del Mont-Cervin", per J. Palau; Panorama: "L'Angel pecador" i "Fanny"; Un film barceloní amateur, per M. Miróbel; Un precursor del cinema, per Jaume Miravet; La pròxima sessió Mirador: Les arts i discos: Calcomanies; En Llorenç i Artigues, per Ramon Xuriguera; Miquel Soldevila, artista esmolador, per Joan Gots; Discos, per J. G. Acompanyen aquest text nombrosíssimes fotografies i gravats.

Una nota que Mirador ens envia...

fa observar que en l'article titulat Un plebiscit, al·ludí en dir: "A cap ciutat d'Europa, començant per Madrid, es podria contar una força moral", etc. ha de dir: "A cap ciutat d'Europa, començant per Madrid, es podria muntar una farsa moral al voltant d'una obra com Fanny."

"Sr. Redactor de la secció Les Lletres.

Algunes observacions m'han suggerit els darrers comunicats de la senyora E. Llorenç, però acceptant les raons que exposa en la seva brillant editorial el senyor L. Nicolau d'Olivier que "sense arguments nous és temps perdre debator temes vells", cec que el nostre deure és deixar el present debat per tal que els més competents en el cas i amb argumentació nova puguin jutjar-lo millor.

Amb tot, però, no em sabia estar d'expressar l'estranysa que m'ha causat llegir que el mot català torna a tenir la procedència del català albar i no la d'una creació feta pels trobadors provençals com deia el comunicat datat amb dia 2 del corrent. Encara em resta el dubte de què fou l'inventor de l'úsge, català citat pels autors. No cerquem entre aquests En Balari, perquè no és ell qui parla del dit úsge, malgrat d'ésser l'inventor (?) de l'etimologia català.

I en lamentar que hom surti encara en defensa d'una tesi deixada per la generalitat, sense llegir l'obra cabdal d'En Balari, faré constar que si tal cosa es fes abans, aleshores podria ésser que rectificat l'opinió, entre múltiples raons, per la de comprovar l'absència de h en les formes gràfiques més antigues on surt la paraula català i Catalunya, i a més comprovar de passada que la primera vegada en la qual sortí amb h encara

fou en la forma afrancesada (Chatalonia), la qual explicaria la procedència del català franc sense la a.

I, en dir, que deixo múltiples observacions per contestar, per considerar l'excessiva l'extensió del present debat amb les premisses ratllats far un punt final que serviré per part meua.

Joan Cubells i Peris.

Barcelona, 7-1-1930.

* El lector interviu...

"Sr. Redactor de la secció Les Lletres.

Tot i creure difícil de preveure el gust literari dels nostres nens, opino que, més exigents que nosaltres per la depuració de llur gust, només llegiran dels autors d'avui els que escriuen amb més correcció. Crec que una bona part de l'obra poètica de Josep Carner serà revaloritzada i que els Fills de Diari de Carles Soldevila seran una documental de primer ordre molt consultada. Crec, encara, que a Carles Riba, poeta i prosista, se li assenyalarà un dels llocs més eminents i que la majoria dels altres autors d'avui, ruralistes o avantguardistes, esdevindran il·legibles. Entre els polítics, Brat de la Riba prendrà figura de vident, al qual se li retrà un culte avui, al men entendre, excessivament regatejat.

P. Oliver-Tomás."

Informació universitària

AVUI ARRIBEN ELS ESTUDIANTS MADRILENYS QUE VENEN A PEU A BARCELONA

Aquesta tarda arriben a Barcelona (si l'estat del temps ho permet) els estudiants madrilenyos que fan el viatge a peu de Madrid a Barcelona.

Per causa de les pluges d'aquests darrers dies s'han vist obligats a retardar l'arribada a la nostra ciutat, que tenien anunciada per al dia dels Reis. Les condicions adverses amb més ha hagut de fer el viatge fa més meritòria la seva gesta.

Els estudiants que arriben són: Ferran Segura, Llorenç Salvador, Faustí Oliver, Josep Joan Matizos i Manuel Segura, cap del grup excursionista. Tots ells pertanyen a la F. U. E. i vénen a Barcelona amb el doble motiu de visitar l'Exposició i posar-se en contacte amb els elements afins de Barcelona.

Aquesta tarda cal que els nostres estudiants donin una doble prova de companyonia i d'adhesió als ideals que defensen anant a rebre els companys madrilenyos que per comptats dies romandran a la nostra ciutat.

Mentrestant, nosaltres donem la benvinguda per endavant als companys madrilenyos que ja fa uns quants dies caminen per terra catalana.

VISITES AL COMPANYY SBERT

Durant aquestes vacances hem tingut el gust de saludar nombrosos companys d'arreu que han estat a Barcelona de pas cap a Mallorca, on han anat a saludar l'enyorat company Antoni M. Sbert.

PRESA DE POSSESSIO DEL SECRETARI GENERAL DE LA UNIVERSITAT

Al Rectorat s'ha rebut el nomenament de secretari general de la Universitat a favor del catedràtic de la Facultat de Medicina doctor Maria Soria.

Ahir al migdia i amb la solennitat acostumada prengué possessió del càrrec.

EL DOCTOR BALCELLS, CONFERENCIANT

Ahir marxà cap a Reus el doctor Balcells per tal de donar una conferència sobre Virgili.

CRIDA ALS ALUMNES QUE VAN A SEVILLA

Com sigui que han estat admeses les instàncies presentades pels alumnes que detallam després, per anar a Sevilla amb les viatges pagats per la Universitat, aquests alumnes són pregats de passar avui per la secretaria general de la Universitat, a les onze del matí. Els alumnes que s'han de presentar són els següents: Manuel Miserachs, Ignasi Bofarull, Eduard de Sales, Joaquim Guillema, Agustí Poblet i Alfons Leira.

UN DONATIU A LA UNIVERSITAT D'ESTRASBURG

M. Albert Blum, de Nova York, ha posat a la disposició del doctor Pfister, rector de la Universitat d'Estrasburg, la quantitat de 2.400 dòllars.

Aquest nou donatiu, que forma part d'altres tants que el senyor Blum ha fet a la Universitat d'Estrasburg, està destinat a repartir-la en quantitats de 400 dòllars entre sis dels estudiants més necessitats d'aquella Universitat.

Vet ací un gest digne d'imitar a casa nostra, on en mig d'una munió d'estudiants fills de cases necessitades aquests actes no es donen ni per casualitat.

N'HI HA TANTS...

Fa dos dies que a la Universitat de Montpeller s'ocorregué un fet curiosíssim.

El doctor Demange-Duffour, professor de Dret d'aquella Facultat, començà a explicar la lliçó tal com tenia per costum. En arribar a un punt de la lliçó que explicava, fou interromput en mig d'una frase per un estudiant que l'escoltava, acabant aquest la frase i continuant l'explicació indicant la pàgina i ratlla on es trobava allò que el professor recitava de memòria.

L'estudiant fou obligat a abandonar la sala, i aleshores més d'un centenar d'estudiants s'aixecaren i seguiren el seu company com a protesta de l'expulsió, tot exterioritzant el seu descontent vers el professor documentat.

Es veu que a Montpeller per poca cosa protesten!

LA MUSICA

LICEU "COSI FAN TUTTE"

La temporada d'òpera descabellada aquest hivern al Liceu ens ha ofert en les seves darreres vetllades un esdeveniment que recordarem sempre amb goig: la representació de l'òpera còmica de Mozart "Cosi fan tutte" o "L'escola dels amants". Festa solemne, aquesta revelació d'una obra de Mozart desconeguda encara aquí, pensant que haurà estat celebrada amb joia pels veritables amants de la música i volem esperar que tingui l'eficàcia de desvetllar una mica més el gust del nostre públic per les obres escèniques del creador incomparable, que avui més que mai, com un tònic oportunitat i ben reconfortant, caldrà propagar i vulgaritzar.

A propòsit d'aquesta òpera, Joaquim Pena, en la seva traducció catalana del llibre, apareguda aquesta dies, aporta una dada interessant: "Cosi fan tutte" s'estrenà a Viena el 26 de gener de 1790 i el 4 de novembre de 1798 es representà per primera vegada a la Casa Teatre de Barcelona. D'aquesta data ençà no havia tornat a donar-se, i per això la represa ha pogut tenir totes les honors d'una estrena. Suposem que la pròxima representació no es farà esperar, com aquesta, 137 anys.

"Cosi fan tutte" és una de les òperes de Mozart menys conegudes, tot i que la partitura, una mica més que escript el mestre, és de cap a cap una pura meravella, en la qual la invenció, la qualitat de les idees, l'extensió prodigiosament evocadora, l'armònic contrast en la successió dels fragments, la mateixa concepció orquestral i la instrumentació rica de color i sovint exquisidament pintoresca, tots els elements, en fi, de la creació musical es manifesten en el pla més enlairat que hom pugui imaginar, jugats amb una suprema mestria i al servei de la més pura i autèntica inspiració.

La poca difusió d'aquesta obra en relació amb les altres més conegudes de relació a les altres més conegudes de Mozart, és la poca qualitat del llibre. Aquest, en efecte, és força insignificant i poca-solta, encara que es pugui dir en descaire de Da Ponte, massa severament blasmat de vegades, i que sembla que l'escriu sobre un tema que li fou imposat, que a l'època en què l'òpera aparegué no és fàcil trobar dins el gènere models gaire millors. Hom s'inquietava poc, o gens, de molts elements i de certes qualitats que més tard hom cregué indispensable d'introduir en el teatre líric, i que de fet li complicaren força la vida. Un llibretista d'aquell temps podia arranjat amb la mínima traça qualsevol petita anècdota inversemblant, i mentre oferís al músic les indispensables ocasions de distribuir àries i duos, amb algunes escenes de conjunt més o menys brillant, no li era exigint ja res més.

Per tal de salvar de la millor manera possible la partitura de "Cosi fan tutte", han estat arranjades nombroses refoses i adaptacions, que es fan respectar per la bona intenció que les ha inspirades, però que considerem ben inoportunes i inútils i palesen altrament una orientació del tot errada i un criteri mal fonamentat. Es estrany que hom no hagi vist que la música de Mozart, per comptes de guanyar-hi havia de perdre considerablement amb qualsevol canvi. No pot ésser reparada de l'objecte per al qual fou creada sense que tot el seu contingut se'n ressentís, i ni una frase ni gairebé un mot dels que Mozart musicà poden ésser substituïts sense fer un dany a la seva creació. D'aquí l'únic retrat que hem de fer a les representacions d'aquesta òpera al Liceu. Ha estat cantada en llengua alemanya, i així, per molt que haguem d'elogiar la tasca dels artistes, no podem aprovar-ho. Cal fer-se un deure d'exigir que les dues obres que Mozart escriu sobre text italià siguin cantades en aquesta llengua, condició que aquí encara tindrà l'avantatge de facilitar considerablement la comprensió i l'assimilació al públic i de mantenir més viu l'interès tothora.

Encara que el llibre fos poc digne de la seva atenció, Mozart, que sabia emmoldir i enlairar tot el que tocava, se'n serví igualment per obrar un dels seus miracles més eloqüents. No pot dir-se que creués que no existia, ni animar uns personatges sense cap consistència, però limitant-se a expressar amb tota la veritat possible cada episodi de l'acció i cada incident de l'intriga, la seva imaginació i el seu geni, tan meravellament prodigós, pogueren bastir una obra mestra, que com més íntimament és coneguda més admiració i devoció desperta.

Tothom, en la primera audició, s'haurà sentit guanyat per aquesta música tan pura de línies, d'expressió tan insinuant i de contextura tan aparentment simple i ingènua. Cal, però, no deixar-se seduir per aquesta enganyadora simplicitat, i escoltant moltes vegades la partitura i, si és possible, estudiant-la atentament, hom hi descobrirà un contingut ric de totes les qualitats i un sentit profund que no poden còpiar-se amb una sola impressió fugissera.

Lamentem, per això, que només es donin enguany tres representacions de "Cosi fan tutte". Algun dia caldrà que el Liceu es redimeixi d'aquesta estranya servitud d'haver de variar vertiginosament el cartell. Les obres

que s'hi representin han d'ésser ben preparades i han de mantenir-se en el cartell força més dies dels que ara hi passen; i que desavesar el públic del costum, pernicios en tota sentida, de veure canviar l'espectacle tres i fins quatre vegades en una setmana — i cal tenir en compte que no cada dia hi ha funció — res millor que començar imposant almenys deu representacions d'una òpera de Mozart.

LA BAIXA DE LA
PESSETA

ELS TEMPORALS

A València

València, 8. — El temporal d'aigua fou abir violentíssim i el temps molt fred.

Els bombers hagueren d'intervenir en diverses inundacions que es produïren dins de la capital.

A la mar les onades varen arribar fins a les escales del balneari i restaurant Les Arenes, el qual es troba a 500 metres de la vora.

Els vaixells han reforçat llurs lligams i d'altres han suspès la sortida.

Han entrat diversos vaixells d'arribada forçosa.

Corre el rumor que en aigües de Dènia ha naufragat un aixell estranger.

El temporal descarregà amb la màxima intensitat des de les tres de la tarda.

La cotització de la lliura
a Madrid

Madrid, 8. — Aquest matí, a Madrid, la lliura ha arribat a cotitzar-se a 3825 pessetes.

Manifestacions del cap del
Govern sobre el problema
del canvi

Madrid, 8. — A les sis de la tarda, tal com havia estat anunciat, el general Primo de Rivera ha rebut al ministeri de l'Exercit les persones que han anat a felicitar-lo amb motiu de complir avui els anys.

Entre els que hi han anat figuren els generals Marvá, Hermosa, Mayanda; el president de l'Arrendatària de Petrolis, senyor Joan Josep Domínguez; el coronel Gil Clemente; els senyors Sotelo i Aristio; el president de la Diputació de Madrid i d'altres persones.

Al menjador del Palau de Bonavista el marquès d'Estella ha obsequiat amb xerxes, pastes i cigars havians els concurrents i ha conversat molt animadament amb ells.

Ha dit que avui complien anys, a més d'un gran nombre de mortals, la duquessa de Santofia, el general Marvá i ell. Marvá ha dit: compleix avui 84 anys i jo 66. Des de fa uns anys hi havia entre nosaltres el costum de felicitar-nos l'un a l'altre. Jo anava a casa seva i ell després em tornava la visita.

El president ha estat parlant després amb un grup que formaven el senyor Domínguez i els periodistes.

Ha dit que aquesta nit el ministeri de Foment marxava a visitar un pantan a la província de Jaén i que també sortia cap a la Corunya el ministre de Justícia i Cúite per tal d'inaugurar el nou edifici de l'Audència i Jutjats, i que el d'Instrucció pública des de Barcelona es traslladaria a Cadix per tal d'assistir a una altra inauguració.

Vull-hi afegir—que tots estiguin reunits aci dissabte que ve i a tal objecte he posat un telegrama al senyor Calvo Sotelo, ja que no vull que passem la setmana sense Consell. En aquest cas ocuparem de la situació de la pesseta, ja que sense que hagi passat res, ahir tornà a baixar i avui ha continuat avall. La baixa la crec injustificada. S'ha de tractar de poc o molt agi, ja que indiscutiblement el pressupost s'ha liquidat amb un superàvit de 300 milions i les reserves del Banc d'Espanya i del Tresor estan intactes. He romàs més de mitja hora escoltant, com un col·legial, l'advocat de l'Estat senyor Larraz, afecte a la meua secretaria auxiliar, persona molt assabentada i d'una competència extraordinària en matèries financeres. He repassat curosament la situació bancària i no he trobat de cap manera justificació a la baixa de la nostra divisa. Jo crec que som víctimes d'un miratge o d'algu que es dedica a fixar cotització. A més, pel que fa al treball, a Espanya no es coneix el problema de l'atur forçós, plantejat després de la guerra en nombroses nacions. Som l'oasi d'Europa en aquesta qüestió, ja que hi ha la província, la de Tarragona és un exemple, en què adhuc manquen braços. En un dels meus viatges a aquella estació, em vaig trobar amb uns nens que venien a saludar-me. A un, ja granet, li vaig preguntar si anava a estudi i em respongué: No, senyor, jo ja treballa i guanyo sis pessetes collint garrofos. — Resulta que els grans se n'havien anat a Barcelona a treballar a l'Exposició i els menuts es dedicaven a les feines del camp.

En resum, la baixa de la pesseta és una d'aquestes malalties de les quals no es troba el mal, i el mal serveix perquè davant de la carestia de la lliura la pesseta no se'n vagi.

El president de la Diputació —continua dient el marquès d'Estella— parlava, per tal d'estudiar-lo, el pressupost de la Corporació, i jo ja li vaig dir que havia dedicat aquesta hora a la intimitat, i que, per tant, no m'ocupava de res.

El cap del Govern obsequià els presents amb una sessió de música en discos, i a les set de la tarda s'acomodà de tots i marxà a la Presidència del Consell per tal de rebre les audències particulars que tenia citades.

Poc després de les nou del vespre acabà l'audiència, a la Presidència. Aleshores rebé els periodistes per tal de donar-los compte de les persones que l'havien visitat.

—La duquessa de Tercerones

DEL MARROC

Un casament a Larraix

Larraix, 8. — Amb motiu del casament del fill del Paix de Larraix, hom ha pogut observar una extraordinària animació a la ciutat. Els nuvis han rebut una gran quantitat de presents, consistents la majoria en vadells, sacs de cafè i sucre i altres donatius de la població musulmana.

Plaga de llagosta

Mellilla, 8. — A la nostra zona han estat observades taques de llagosta, procedents de la zona francesa.

Centenars d'indígenes intervenen als treballs d'extinció, els quals es porten a terme amb gran rapidesa.

Un Concili a Toledo

Toledo, 8. — El Butlletí Eclesiàstic ha publicat un edicte del Cardenal Prímaz, convocant per al vinent mes d'octubre un Concili que se celebrarà a Toledo i que serà el primer que se celebri a Espanya, de tres segles ençà.

L'exportació de vins
a França

València, 8. — En els centres vinícoles i vitícoles de la regió ha causat gran impressió la lectura del preambul del Decret-Llei que publica el Diari Oficial francès, en el qual es venen confirmats els pessimismes que els productors de vins valencians havien concebut sobre els propòsits del franc francès.

L'Associació d'Exportadors de Vins i altres entitats agrícoles i industrials relacionades amb aquesta indústria han tornat a telegrafiar al cap del Govern i al ministre d'Hisenda insistint sobre la conveniència que sigui denunciada el vigent conveni comercial franco-espanyol.

Canvi de cadàvers

Oviedo, 8. — Dilluns passat al matí moriren a l'Hospital provincial dos malalts: un vell de Mieres i un altre d'aquesta ciutat.

El primer s'anomenava Jesús Llaredo, i el seu cadàver fou reclamat pels seus familiars.

Portat el mort al domicili de la seva família, aquesta vetllà el cadàver la nit del dilluns, i dimarts l'enterraren. La família de l'altre mort també reclamà el cadàver, però en fer-se'n càrrec veieren que aquell cos no era el del seu parent.

Esbrinant el cas es comprovà que a l'Hospital havien sofert una equivocació, ja que els cadàvers havien estat amortallats amb les robes canviades.

L'estrany del cas és que la família de Llaredo no s'adonés del canvi, malgrat d'haver tingut el cadàver a casa seva.

m'ha parlat d'un títol de família, sobre el qual m'ha exposat alguns antecedents.

La senyoreta Cadenas ha tornat a visitar-me per tal de parlar-me del projecte de creació de l'Institut d'Educació Física Femenina.

L'estudi d'aquesta qüestió ja el vaig encarregar fa uns sis mesos al ministre d'Instrucció Pública.

El senyor Fierro m'ha parlat de la marxa del Monopoli dels Il·luminats.

El general Muslera ha vingut amb l'alcalde d'Algecires per tal d'ultimar els detalls del meu viatge a Àfrica, i demanar-me que en desembarcar visiti les obres realitzades a Algecires, ja que la cosa s'ho val.

El senyor Sussini, representant de la Companyia Radió-Argentina, m'ha donat compte dels serveis i de l'enorme tràfec de l'estació, no sols per a Espanya, sinó també de pas cap a l'estranger.

L'almirall Puertas, company de Creu Llorejada de Sant Ferran, ha vingut a felicitar-me.

El senyor Albadalejo m'ha parlat de les conclusions acordades en el Congrés d'Ultramar, celebrat a Sevilla, el qual ha estat comissionat per tal que estudi el comerç estranger, sobretot en el que es relaciona amb l'associació bancària i els nòlits.

El reverent P. Correa ha vingut a donar-me compte dels resultats d'una comissió que ha exercit a America. Allí ha estudiat la implantació de Borses de Treball per a emigrants amb objecte de millorar llurs condicions. M'ha donat uns quants detalls, els quals sotmetré als ministres de Governació, per tal de veure si es pot fer quelcom a favor de l'emigrant.

Avui-hi afegit—he rebut moltes felicitacions. El Rei m'ha felicitat per telegraf, i la Reina, el príncep d'Àstúries i la infanta Isabel per telèfon. Estic molt agraït de les proves d'afecte que s'ha dignat donar-me la família reial.

Ha acabat dient que aquesta coparia amb la seva família i que el seu nom el seu ajudant senyor Pardo baixaria a l'estació del Nord per tal d'acomodiar el general perú senyor Martínez, la llarga estada del qual a Espanya—ha afegit—ens ha resultat molt plaent. Al seu ajudant, tinent coronel Aguilar, se li ha concedit la Creu del Mèrit Militar blanca, ja que el general Martínez té la Gran Creu.

ELS HOMES QUE
PODEN GOVERNAREl Sr. Sánchez Guerra no
vol opinar

Madrid, 8. — El periòdic "Informaciones" publica aquesta nit les següents respostes a l'enquesta oberta sobre el moment polític actual:

"E ex-president del Consejo señor Sánchez Guerra se ha mostrado cortés, pero resolutamente a no opinar."

—Yo—ha dicho—he hablado y obrado en los momentos que estimé que era oportuno, y no quiero por ahora decir nada más.

Altres opinions

El comte de Gimeno diu:

"Hombres del antiguo régimen que puedan gobernar en un futuro próximo? Creo que deben ser todos los que en estos seis años y medio han meditado lo bastante sobre las causas que motivaron el golpe de Estado del 13 de septiembre y estudiando los medios de evitarlo, así y los de corregirlos ellos mismos si fuera necesario."

Hombres nuevos? Estos no pueden conocerse "a priori". De seguro los hay, y cuando llegue el momento que los empuje saldrán a la luz. Las dictaduras son a manera de estufas donde ocultan germinan plantas que al aire libre dan luego flores i frutos."

El senyor Joaquim Piménez s'expressa en els següents termes:

"Qué hombres del antiguo régimen considero aptos para volver a gobernar? Cuando se llegue a mi edad, 75 años, no se piensa más que en esperar la muerte, siendo lo que se ha sido siempre durante tan larga existencia: consecuente en sus ideas y leal para con sus amistades. En el año 93 me afilié a la política del conde de Romanones, y con él sigo y seguiré mientras viva. Todos los hombres políticos del antiguo régimen, para mí, siguen gozando de plena capacidad. En cuantos cargos ocupé en mi vida pública adquirí el convencimiento de que todos ellos habían procedido siempre con la misma austeridad. Que es posible que entre ellos hubiese podido hacerse alguna selección? No lo discuto; pero tampoco he estado en situación ni en el deber de hacerlo por mi cuenta, ni sé si, llegado el caso, la habría tenido que hacer. Lo que digo es que no me explico cómo un hombre de la capacidad mental y moral del general Primo de Rivera, a quien admiro y con quien mantengo lazos de amistad desde que siendo gobernador de Madrid en 1905 me ocasionó y trató a fondo, ha podido, obedecido o mal aconsejado, cometer la grave equivocación de agriar, faltando a la debida justicia, a los hombres que actuamos en la política nacional antes del golpe de Estado. Eso, para mí, no tiene ninguna justificación ni acierto a dar con la necesaria disculpa para que pueda ser olvidado."

Hombres nuevos para el futuro político? Yo no sé si los habrá; lo que digo es que en estos seis años y medio no he visto surgir ninguno, porque yo no puedo considerar como nuevo al señor Yanguas, por ejemplo, pues yo contribuí en recuerdo a la gran amistad que me unió con su padre y en aceptación de su incontestable cultura y mérito, a hacerlo diputado las dos veces que lo fué, llegando en una de ellas a anunciar mi dimisión como alcalde de Madrid porque aquel Gobierno pretendía quitar los ayuntamientos para entorpecer su elección. Y fuera del señor Yanguas, no he visto dibujarse ningún otro hombre nuevo políticamente. Es sensible, pero ésta es la verdad."

Lex sots-secretari de la Presidència senyor Josep Feliu de Lequerica diu:

"Hombres del antiguo régimen y hombres nuevos que estime aptos para suceder a la actual situación? Pero, es que el problema es de hombres/ Yo creo que no."

El problema de España es, en realidad, el problema de Europa, pues es algo general en el viejo Continente. Esta crisis es un problema de régimen, de situación, precaria del principio de autoridad indispensable para dirigir a los pueblos. En nuestro país, a mi entender, lo primero, lo inicial e indispensable, es asentar en forma legal y jurídica la defensa de ese principio de autoridad. El fracaso de los llamados "políticos del antiguo régimen" no fué por falta de capacidad, sino por falta de energía, por no haber podido dar la batalla francamente a los que un día y otro perturbaban en todos los sentidos la paz pública, los constantes brotes del separatismo, la hostilidad de la demagogia para la acción indispensable en Marruecos, etc., etc. Y en estos etcéteras está comprendido todo asunto fundamental para la vida del país. Si se consigue esa legalidad jurídica, que permita evitar la acción negativa, nefasta, i la constante claudicación del principio de autoridad de los gobiernos, los antiguos y muchos hombres modernos de incuestionable valía podrán laborar con éxito en el gobierno del país. Si esto no se logra, lo mismo que sean unos u otros que hereden la actual situación, porque más tarde o más temprano, hoy como mañana, con más o menos daño para España, unos y otros, inevitablemente, fatalmente, fracasarán. Además, yo no puedo precisar sobre hombres nuevos, porque no les he visto ni alentar, durante estos seis años. Únicamente el general Primo de Rivera ha destacado a todos los que su personalidad política. Los que le acompañan en el Gobierno, en su mayoría, eran conocidos y estaban conceptuados en la antigua política; y, la verdad, para mí no han ascendido en nada en el crédito que me merecen."

També publica "Informaciones" algunes opinions de particulars. La majoria dels opinants es dediquen a con-

UNA NOTA OFICIOSA

Sobre la colonització de les
posseessions del golf
de Guinea

Madrid, 8. — Aquesta tarda, a darrera hora, ha estat facilitada la següent nota:

"En el vapor correo que saldrà el día 20 del actual del puerto de Cádiz, embarcarà, para visitar las posesiones españolas del Golfo de Guinea, el director de Marruecos y Colonias, señor Saavedra, a quien acompañan los jefes de sección señores Feliñanes y Duque, i el teniente coronel de Estado Mayor, señor Ramírez."

Esta visita, que s'extenderà a los territorios del Sahara español en el viaje de retorno, obedece a los deseos del presidente del Consejo de que el señor Saavedra, antiguo conoedor de dichas Colonias, apreciase "de visu" sus necesidades i progresos y como derivaciones de ellas someta a examen y resolución del Gobierno el programa de medidas a adoptar que tiendan al desarrollo de aquellas comarcas, facilitando la acción privada y restituyendo en su grado máximo y prudencial la actuación oficial, en la seguridad de que con la primera se logrará un resultado más rápido y eficaz."

Mercadé al interés que el Gobierno viene prestando al progreso de las ciudades posesiones, secundado en Guinea por el gobernador general, señor Muñoz de Prado, con verdadero entusiasmo y laboriosidad, la acción administrativa va alcanzando la posible perfección; pero se hace preciso, se impone, no sólo por el bien de la Colonia, sino por el de la Metrópoli, necesidad de los productos que aquella dé o pueda dar, y que hoy adquiere de procedencia extranjera, la creación de empresas de capital robusto que con decisión y medios acometan la explotación de aquellos ricos territorios, de cuyos dos millones de hectáreas adecuadas a diferentes aprovechamientos, sólo unas ochenta mil están en producción o en vías de producción."

Propicio al parecer, el capítulo nacional para tan provechoso plan, el Gobierno se propone proseguir a nobre, abrir caminos, suprimiendo toda traba y dando toda clase de facilidades, concentrar el mantenimiento de la soberanía, la conservación de la tranquilidad y el respeto al derecho de los indígenas y a los ya adquiridos por las actuales empresas concesionarias."

No hi ha hagut casos de
verola a Madrid, en 1929

Madrid, 8. — L'Ajuntament desmentia categòricament la certesa del rumor que durant l'any 1929 hagin mort a Madrid, a conseqüència de la verola, cinc persones. Al contrari, no ha mort en tot l'any de resultes d'aquesta malaltia, cap persona.

Un desequilibrat es talla la
llengua i després es mata

Granada, 8. — Al poble de Pinos de la Puente, Antoni Baena, de 16 anys, desequilibrat, amb una navalla d'afaitar es tallà la llengua i la guardà dins la butxaca embolicada en un mocador.

En adonar-se'n la família anà a auxiliar-lo, però el noi, en veure'ls arribar, es donà diversos talls, i es matà.

Els accidents de la mar

Vigo, 8. — Als baixos de les illes Cies ha naufragat la trallera de la matrícula de Vigo, "Urban", tripulada per tres homes. N'hi havia dos que no sabien nadar i per això tot seguit s'enfonsaren i desaparegueren. L'altre fou salvat per la trallera "Filomena".

Les autoritats de Marina instrueixen les diligències del cas.

Un desequilibrat es talla la
llengua i després es mata

Granada, 8. — Al poble de Pinos de la Puente, Antoni Baena, de 16 anys, desequilibrat, amb una navalla d'afaitar es tallà la llengua i la guardà dins la butxaca embolicada en un mocador.

En adonar-se'n la família anà a auxiliar-lo, però el noi, en veure'ls arribar, es donà diversos talls, i es matà.

Els accidents de la mar

Vigo, 8. — Als baixos de les illes Cies ha naufragat la trallera de la matrícula de Vigo, "Urban", tripulada per tres homes. N'hi havia dos que no sabien nadar i per això tot seguit s'enfonsaren i desaparegueren. L'altre fou salvat per la trallera "Filomena".

Les autoritats de Marina instrueixen les diligències del cas.

Un brau en un Ajuntament

Salamanca, 8. — S'ha tingut notícia en aquesta població d'un succés que ha passat al poble de La Alberca.

Mentre se celebrava una ecrreguda de braus a la Plaza Mayor de l'esmentat poble, la bestia torrejada en segon lloc saltà per les tanques i produí un gran esverament entre el públic que presenciava la festa.

L'animal aconseguí passar per la portallada de l'Ajuntament i pujà escales amunt, saltant amb força llesteja la dificultat que presentava la forta inclinació de l'escala.

Després de tirar per terra tot el que trebava, no va parar fins al saló de sessions de l'Ajuntament, on trobà l'agutill Sebastià Antonio Morela, al qual envestí i produí greus ferides.

Seguidament, l'animal sortí al balcó principal de la Casa de la Vila, enmig de l'estupor de la gent que assistí a la festa.

Al cap de poca estona i quan la gent no es decidia encara a prendre cap determinació, el brau baixà per les escales i un cop ja novament a la plaça, envestí dues persones més, per bé que sense conseqüències.

El pànic continuava fins que un vel anomenat Tomàs Nùñez, enfilat en una columna adossada a la façna de l'Ajuntament i proveït d'una "puntilla", aconseguí subjectar l'animal per una banya amb una mà i amb l'altra amb un cop encastrant li donà mrol.

L'esmentat vel, que corregué força perill, ha esdevingut l'heroi popular; adhuc espera rebre ofertes de contracta com a "puntillero".

LA VIDA OFICIAL

Els membres del nou Comi
tè de l'Exposició tornen
a Barcelona

Madrid, 8. — En l'express han tornat aquesta nit a Barcelona l'alcalde, baró de Viver, i els tinentes d'alcalde que formen el nou Comitè de l'Exposició.

Còrdova, 8. — A les sis de la tarda han tornat el Rei i els caçadors de la primera batuda, en la qual hom ha caçat trenta-dos cervols i dos senglars.

El Rei ha mort quatre cervols.

El monarca ha conferenciat telefònicament amb la Reina i amb el President del Consell.

Seguidament ha pres el te amb els altres caçadors i després ha celebrat una llarga conferència amb el senyor Quiñones de León.

Demà es caçarà a la part del coto "Los Morenos", coneguda pel nom de "La Mancha".

Madrid, 8. — Aquest matí han anat al ministeri de l'Exercit per a despatxar amb el president del Consell i felicitar-lo amb motiu del seu aniversari, els ministres de la Governació, Exercit, Foment i Economia Nacional; el secretari general d'Afers exteriors; el director del Marroc i Colònies, i el cap del gabinet diplomàtic.

Després ha rebut el general Fontán, el batlle de Barcelona, que li ha presentat els dos tinentes d'alcalde que formaran part del nou Comitè de l'Exposició amb caràcter nacional.

Aquesta tarda, a les sis, el marquès d'Estella rebé al ministeri de l'Exercit tots aquells que vulguin felicitar-lo.

De set a nou, a la Presidència, rebé diverses audències.

Madrid, 8. — Divendres vinent es esperarà a Madrid, de tornada de Barcelona, el ministre del Treball.

Madrid, 8. — Aquest vespre, a les 10.40, el ministre de Foment surt cap a Ubeda per tal de visitar les obres de la pantana Prance de Beas.

Madrid, 8. — El ministre d'Economia Nacional, restabert del refredament que l'havia retingut a casa seva els darrers dies, ha estat aquest matí al seu despatx oficial i ha rebut diverses visites.

Madrid, 8. — El ministre de Justícia i Cultes marxarà demà passat a Corunya per a inaugurar el Palau de l'Audència.

Madrid, 8. — Avui han visitat el ministre de l'Exercit el general Cano i diversos coronels.

Madrid, 8. — El ministre de la Governació ha rebut els governadors civils de Madrid i de Ciudad Real; el director de Mines i Combustible; el governador militar d'Avila; el vice-president de la Diputació provincial de Madrid; l'assembleista senyor Puyuelo i el batlle de Barcelona, senyor baró de Viver, amb el tinent d'alcalde senyor Ramon.

Ubeda, 8. — El ministre de Foment visitarà les obres del pantan de Franco i les del ferrocarril de Baeza a Utiel.

Es descobrirà al saló de sessions de l'Ajuntament el retrat de l'assembleista marquessa de la Rambla.

Després el ministre serà obsequiat amb un banquet.

El comte de Guadalhorce tornarà divendres a Madrid.

Cuenca, 8. — El dia 20 es esperarà el general Martínez Andio per tal de visitar uns terrenys on s'instal·larà un preventori antituberculós.

DISPOSICIONS
DIVERSES

Madrid, 8. — La "Gaceta" publica avui les següents disposicions:

Concedint la Gran Creu del Mèrit Naval, amb distintiu blanc, al príncep Ferran Humbert de Saboya, príncep d'Udine i contra-almirall de l'armada italiana.

Reial ordre circular perquè no s'autoritzi cap nova concessió de radio-communications, fins a nova ordre.

R. O. de la Presidència, amb el reglament dels Semetents d'Espanya.

Disposant que d'ara endavant es consideri com a requisit indispensable que tots els que es presentin a oposicions de catedràtic hagin deixat transcorrer un termini de tres anys des de la data de revàlida de doctor.

Dictant normes per a l'aplicació de les quantitats remunerats als pressuposts de les Universitats.

Declarant incompatibles els càrrecs que s'ocupin als Comitès Paritaris i Comitès Mixtos del Treball i a les Delegacions Regionals del Treball.

També publica avui la "Gaceta" una real ordre del ministeri d'Instrucció pública actualitzant una altra R. O. que disposava que a les portades dels llibres ha de constar, entre altres dades, que s'especificaven el lloc de la impressió i la data que aquesta es realitzà.

La R. O. aclaridora estableix que aquesta obligació "només es refereix a les obres publicades a partir de gener de 1929 i no a les hagin estat impreses abans d'aquesta data".

Aquest número ha passat per la censura governativa

L'ASSEMBLEA
CONSULTIVALes Seccions tornen
a treballar

Madrid, 8. — Acabat el període de vacances, avui reprendran el treball les seccions de l'Assemblea Nacional. Per a avui està convocada la Secció Política Aranzelària. Les seccions que entenen a les lleis constitucionals i polítiques no han estat convocades.

Un plet al Suprem

Madrid, 8. — Avui, a la Sala Segona del Civil, del Suprem, ha tingut lloc un interessant debat sobre el Dret Català.

El catedràtic de Dret Civil de la Universitat de Barcelona, senyor Sánchez Diezma, ha defensat el recurs i d'imputar-lo s'ha encarregat el jove Mirat. En Josep Antoni Primo de Rivera, fill del marquès d'Estella.

Origen d'aquest plet és una demanda interposada per qui venia obligat a restituir un patrimoni donat en capitulacions matrimonials contra el beneficiari de la dita restitució i amb la pretensió d'exigir un dret a algunes detraccions o deduccions, és a dir, en part de la dot i en el lliurament d'un esponsalici, en les algunes millores útils i necessàries i en la detracció de la Quarta Trebellànica.

El jutjat de Tortosa fallà d'acord amb la demanda, però l'Audència Territorial de Barcelona la va revocar i declarà que no pot reclamar-se la restitució de la dot sense acreditar el lliurament d'aquesta, i que si manca el lliurament de la dot no pot reclamar-se l'esponsalici.

A més, les millores útils no poden ésser reclamades per usufructuari, i el lliurament de la quarta part del llegat no ha de procedir quant el fidei-comissari és producte d'un pacte inclòs en caràcter matrimonial.

El senyor Sánchez Diezma ha exposat un per un els quatre motius del recurs, que responen a les quatre demandes.

El dot pot consistir en tota mena de béns, i per això que és un crèdit, la Sala, en no reconèixer-lo, infringeix l'article 1.335 i les Lleis 36, 37, 80 i 83 del Digest i no pot al·legar la falta de lliurament del dot.

El senyor Primo de Rivera ha argumentat extensament i ha procurat demostrar la inexistència d'aquestes infraccions. Ha analitzat una per una aquestes lleis, i ha demostrat una gran preparació en lleis romanes, de les quals ha dit que estan desencadenades per a llur aplicació a les tradicions i costums catalanes.

Per la mateixa raó ha defensat el pactament de Responsabilitat.

Un tercer motiu porta el recurs: la incongruència dels falis amb els precs de les parts en segona instància.

El senyor Sánchez Diezma ha dit que no es poden resoldre qüestions noves. Es discutí en primera instància la naturalesa, classe i import de les millores, però en segona es resol una qüestió jurídica, com és determinar qui és el que les efectua.

El senyor Primo de Rivera ha negat aquesta incompatibilitat de les sentències amb els precs, incompatibilitat que no podrà donar-se en les sentències absolutories.

Estudia després les lleis romanes, el Fur Catà, una còpia Jurisprudència relacionada amb l'afet, i els comentaris catalans. I en tota la seva exposició, veritable arsenal de doctrina, ha tractat de demostrar que no existeix cap precepte que hagi estat vulnerat.

LA CONFERENCIA NAVAL DE LONDRES

Manifestacions del president Hoover

El que ens cal provar d'obtenir és de privar les petites flotes de llurs mitjans eficaços de defensa.

(De Telegraaf, Amsterdam)

Washington, 8. — Parlat de la pròxima Conferència Naval de Londres, el President senyor Hoover ha manifestat que aquesta conferència era la més important de caràcter internacional que s'ha reunit des de la guerra i probablement la més important també de les que se celebren en molt temps.

Ha atorgat que la consolidació de la pau mundial reposa sobre l'espalla dels membres de les cinc Delegacions que la importància i gravetat dels afers que han de tractar s'hi ha reconegut per les cinc potències que han de participar en aquesta Conferència com ho demostra el fet que cadascuna d'elles, tracta a Londres homes d'Estat eminents, que hi van animats de la ferma voluntat d'aconseguir l'èxit en despatxar per tots. — Fabra.

El Sr. MacDonald torna a Londres

Londres, 8. — Aquesta tarda el senyor MacDonald ha abandonat la seva residència d'Escòcia per tal de tornar a Londres, on dissabte oferirà un banquet als delegats japonesos. Hom assegura que el senyor MacDonald s'entrevistarà amb totes les delegacions que han d'assistir a la Conferència abans que aquesta iniciï les seves tasques. — Fabra.

La delegació nord-americana

Washington, 8. — La Delegació

L'AERONAUTICA

Un nou model d'autogir

La Haya, 8. — S'han efectuat les proves, altament satisfactòries, d'un autogir, que pot emprendre el vol en un reduït espai de trenta tardes i aterrar en un espai encara més reduït.

El tinent d'aviació Branner, del departament d'aviació, ha declarat que és possible de construir aeròdroms dins les capitals. — Fabra.

Accident a San Diego

San Diego (Califòrnia), 8. — Dos torpeders de la Marina han resultat morts en caure en barrera l'aparell que propulsen des d'una altura de 100 metres. — Fabra.

Topada d'avions

Londres, 8. — L'Evening Standard diu que quatre avions anglesos han col·lisionat a Egipte, a conseqüència d'una topada en ple vol dels avions que portaven a Egipte. — Fabra.

VATICA

EL MARISCAL PETAIN AL VATICÀ

París, 8. — El Papa ha rebut en audiència al mariscal Petain. — Fabra.

ALEMANYA

ELS VENEDORS DE TABAC VOLEN PLEGAR

Leipzig, 8. — Els aliats a la Federació alemanya de venedors de tabac, estan disposats a tancar llurs establiments.

La mesura, cas de portar-se a cap, atorgaria a uns mil funcionaris. — Fabra.

ITALIA

L'EXPEDICIO GABBI

Nàpols, 8. — L'expedició científica que dirigeix el senador Gabbi embarcarà ahir amb direcció al Sudan. — Fabra.

Així mateix publica la "Gaceta" una disposició dictant les normes d'acord amb les quals les Facultats de les Universitats hauran de distribuir les auxiliaries que se'ls assignen i aquelles altres que ja tinguesin assignades.

A la Universitat de Barcelona se li adjudiquen tres auxiliaries per a cada una de les Facultats de Dret i Medicina; una per a cada una de les Facultats de Filosofia i Farmàcia, i dues per a la Facultat de Ciències.

ESTRANGER

LES FESTES ITALO-BELGUES DE ROMA

Un present de Gabriel D'Annunzio

Roma, 8. — El poeta Gabriel D'Annunzio ha ofert com a present de boda al Príncep Humbert, un magnífic volum que conté música i poemes originals seus.

Els vots de l'Osservatore Romano

— El diari "Osservatore Romano", òrgan de la Santa Seu, en un article publicat "Vots", adreça afectuoses paraules als Prínceps amb motiu de llur enllaç i la ressaltar la grandesa d'aquest matrimoni. — Fabra.

Revista aèria

Roma, 8. — Més de 300 aeroplans de l'Exèrcit prendran part en la gran revista aèria que ha de celebrar-se a honor dels prínceps casats de nou. S'efectuarà un gran "carroussel" aeri sota la direcció del general Valle i en el qual els participants descriuran sis cercles de 1.000 metres de diàmetre, acabant amb una desfilada en ordre concentrat. — Fabra.

Banderes a Roma

Roma, 8. — Tots els edificis públics estan endomassats i hi ouen les banderes d'Itàlia i Bèlgica. A la nit seran tots il·luminats.

La cerimònia del casament

Roma, 8. — A les deu del matí, al palau reial del Quirinal ha tingut lloc la cerimònia de la boda del príncep Humbert amb la princesa Maria Josep de Bèlgica. El seguit s'ha dirigit a la capella Paolina, situada al mateix palau. El seguit, ultra els reis d'Itàlia i Bèlgica, el formaven setanta prínceps estrangers.

En entrar els reis a la capella Paolina els ha estat oferta l'aigua benedicte en un salpèstre d'or. Quan la comitiva s'ha assegut, ha començat, prèvia la llicència del rei Víctor Manuel, la cerimònia del casament. El cardenal Maffei ha pronunciat un discurs, que ha durat vint minuts. El discurs ha consistit en una explicació dels articles del Codi Civil italià referents al matrimoni.

Acabada la cerimònia ha tornat a formar-se la comitiva, de la següent manera: els navis, la reina d'Itàlia de braç amb el rei de Bèlgica, i la reina de Bèlgica de braç amb el rei d'Itàlia. Venien després el rei Borís de Bulgària, els ex-reis de Portugal i els ex-reis de l'Alemanya. En representació del rei d'Espanya hi havia l'infant Ferran de Bèlgica.

Totes les banderes que havien adornat l'altar s'han posat al cap de la comitiva reial, que anava precedida pels veterans.

Immediatament el lluit seguit s'ha dirigit al balcó del palau del Quirinal. A la plaça hi havia una gran gentada, en la qual abundaven les cançons negres. La multitud ovacionà llargament els prínceps.

Poc temps després els navis es dirigiren al palau del Vaticà. Entre aquest i el Quirinal hi havia estacionada una gran gernació, que ha victorejat els navis.

Els prínceps foren rebuts al Vaticà amb els honors corresponents per la guàrdia suïssa. Els primers que els donaren la benvinguda foren el cardenal Gasparri i el Nunci, monsenyor Borgognini Duca. Immediatament després foren introduïts prop del Papa. L'entrevista amb S. S. ha durat mitja hora. Pius XI ha ofert al príncep Humbert un valuós tapis representant la Mare de Déu i el Nen Jesús. El tapis ha estat confeccionat expressament als tallers del Vaticà. A la princesa li ha ofert un magnífic rosari d'or i pedres precioses.

Els prínceps han agraït al Papa tan esplèndids presents, i li han manifestat que constituïren el més preuat record del seu matrimoni.

En sortir del palau del Vaticà s'han dirigit a la basílica i han pregat davant la tomba de Sant Pere.

Després de la visita a la basílica els prínceps i la comitiva han tornat al Quirinal. — Fabra.

Indulgència plenària als assistents al casament

Roma, 8. — El Papa ha anunciat que concedia indulgència plenària a tots els assistents a la cerimònia del casament del príncep Humbert amb la princesa Maria Josep. — Fabra.

La signatura de l'acta

Roma, 8. — Un cop acabada la cerimònia de l'enllaç del príncep heroi amb la princesa Maria Josep de Bèlgica, en presència del cardenal Maffei, fou signada l'acta del casament pel cardenal i pel president del Senat, senyor Federzoni, en funcions del Registre civil, tal com regula l'article 99 del Codi italià.

Els novells casats hagueren de sortir moltes vegades a un dels balcons del Quirinal, per tal de rebre els aplaudiments de la gent que s'havia aplegat davant del palau.

Poc després, el príncep hereu i

EL CONTRABAN D'ALCOHOL ALS EE. UU.

L'acordament de la frontera canadense

Ottawa, 8. — Ha produït certa agitació el projecte del Govern nord-americà, comunicat oficialment al Govern canadenc, d'escalar al llarg de la frontera canadense un exèrcit de 10.000 homes armats amb fusells i de mil mitralladores, destinat a impedir el contraban de begudes alcohòliques. Es creu que el primer ministre senyor Massey, no arribarà a entaular negociacions sobre aquest afer, que disgusta profundament a la població del Canadà. — Fabra.

Contra el canoneig dels vaixells contrabandistes

Washington, 8. — A la Cambra de Representants, el diputat per Nova York senyor La Guardia pronuncià un enèrgic discurs contra la manera com més aplicada la llei seca. Denuncià com una crueltat inútil i contraproduent el fet que els guardacostes disparin contra els contrabandistes sense preocupar-se de les víctimes que puguin fer.

Els representants "secs" de la Cambra, defensaren amb no menys energia els guardacostes i demanaren que el Congrés prestés tot el seu esforç per a suprimir el contraban d'alcohol. — Fabra.

Els accidents de la mar

Mèxic, 8. — La tripulació del vapor "Lulula", que s'esfondrà davant de Port Mèxic ha pogut ésser salvada pel vapor britànic "Sanzogito", que acudí de seguida d'haver rebut les crides de socors. — Fabra.

Orà, 8. — Continuen activament els treballs per tal d'alliberar de la major part de la càrrega el creuer "Edgard Quinet" i d'aquesta manera s'ha aconseguit millorar la situació del vaixell.

Ha estat possible de comprovar que el case no té, com s'havia dit en un principi, un esboranc de quinze metres, sinó una sèrie de petits esborancs, la qual cosa facilitarà molt la reparació. — Fabra.

LES RELACIONS RUSSO-BRITANQUES

L'afer de la publicació d'una carta del Consell de la III Internacional

Londres, 8. — "The Morning Post" diu que en l'entrevista celebrada pel senyor Henderson amb l'ambaixador dels Soviets no es tractà de l'incident sorgit amb motiu de la publicació per un nou diari comunista anglès d'una lletra del Consell de la III Internacional.

Sembla que aquest afer és de la competència del ministre de l'Interior. — Fabra.

ELS DESORDRES DE SAMOA

Els indígenes han estat comminats a reintegrar-se a llurs domicilis

Wellington (Nova Zelanda), 8. — A conseqüència dels disturbis recentment registrats a Apia (Samoa), on els habitants que havien desertat dels llocs on habitualment residien han rebut l'ordre de reintegrar-se a llurs domicilis abans de fi de setmana, sota amenaça de severes sancions. — Fabra.

LA POLITICA MEXICANA

Expulsions en el partit nacional revolucionari

Londres, 8. — De Nova York li diuen al "Times" que el partit revolucionari nacional mexicà que és el més important en el Congrés de Mèxic, des dels temps del general Obregon ha expulsat del seu si a nou senadors i vuit diputats acusats de deslleialtat i indisciplina. — Fabra.

NISTA A ALEMANYA L'AGITACIO COMU.

Desordres a Berlín

Berlín, 2. — Amb motiu de celebrar-se l'enterrament de dos comunistes s'han produït desordres que han obligat a la policia a intervenir; enèrgicament per tal de restablir l'ordre.

Durant la baralla varen ésser disparats diversos trets de revòlver i resultà ferit un oficial de policia que hagué d'ingressar a l'Hospital; el seu estat és greu.

Han estat practicades unes 40 detencions.

Nombrosos comerciants del barri en el qual es descafellaren els fets, tancaren les portes dels establiments. — Fabra.

Escàndol a l'Ajuntament berlinès

Berlín, 8. — Durant la sessió celebrada pel Consell municipal, els comunistes han provocat grossos aldarulls en diverses ocasions i no han deixat fer res.

Per últim ha estat precis aixecar la sessió sense haver-se pogut entaular debat sobre cap dels punts que figuraven a l'ordre del dia. — Fabra.

ELS ATEMPTATS ANTIFEIXISTES

Detencions a Niça

Niça, 8. — La policia ha detingut tres italians, considerats com a autors de diversos atemptats portats a terme al litoral.

Per altra part, s'han efectuat diversos escorcolls, els quals han donat com a resultat la incautació d'un cert nombre de bombes i pistons. — Fabra.

FRANCA

DETENCIO D'UN COMUNISTA

París, 8. — Els inspectors del servei d'informació general de la prefectura de policia han detingut, per provocacions a la desobediència i a treure militars, la senyoreta Giraud, coneguda militant comunista. — Fabra.

LA II CONFERENCIA DE LA HAIA

La qüestió de la moratòria a Alemanya

La Haia, 8. — Segons l'enviat especial de l'Agència Havas, el senyor Tardieu, en el curs de la reunió de la Comissió de reparacions alemanyes, proposà que s'afegís al protocol, un text que els juristes tindran cura de redactar, precisant que Alemanya, en el cas de moratòria, donarà el mateix tracte a tots els Estats creditors.

La delegació alemanya sostingué una enèrgica discussió per a mantenir la teoria de l'anomenada "garantia negativa", combatent-ho amb no menys energia el senyor Tardieu.

El senyor Curtius, parlant en termes generals, digué que Alemanya posaria tota la seva bona voluntat en el compliment de les seves obligacions, però que la seva capacitat de pagament era limitada.

A proposta del senyor Snowden, recolzada pel senyor Jaspas, s'acordà trametre a la Comissió de juristes la qüestió de les rendes alemanyes afectades pel Pla Young.

Les reparacions orientals

La Comissió de reparacions alemanyes no es reunirà fins dijous.

A la Comissió de reparacions orientals informà el senyor Moloff a propòsit de les reivindicacions minimes dels estats creditors. Acceptà la renúncia de la facultat de revisió provista en el tractat de Neuilly. A conseqüència d'aquesta renúncia les dites "anualitats incondicionals" seran fixades amb la sola reserva de la possibilitat de realitzar transferències.

El delegat búlgar oferí pagar 37 anualitats a raó d'uns deu milions de francs or. Els Estats creditors respondran dijous.

Prossegueixen d'una manera oficiosa, les converses entre França, Itàlia i Anglaterra, a propòsit de les reparacions hongareses. — Fabra.

Els consellers del Banc de Pagaments

Londres, 8. — Segons l'"Echo de Paris", ha estat convingut un acord entre els Bancs d'Estat de les grans potències sobre el nomenament dels cinc directors que han de formar el Consell del Banc Internacional de Pagaments. — Fabra.

El dia 16, la Conferència haurà enllestit els seus treballs

La Haia, 30. — La jornada ha estat consagrada a converses particulars entre els delegats, mentre els experts examinaven els textos relatius a les qüestions tècniques que estan en suspens.

La Comissió de reparacions alemanyes abordarà demà la qüestió de les sancions.

La Comissió de reparacions orientals abordarà dissabte la qüestió de les reparacions hongareses.

En general hom creu que la Conferència acabarà els treballs cap al dia 16.—Fabra.

Comentaris a unes manifestacions del Sr. Tardieu

La Haia, 8. — Alguns diaris alemanys han manifestat llur inquietud respecte certes paraules que hom atribuïx al senyor Tardieu en la darrera reunió de la Comissió de reparacions alemanyes.

En realitat, el senyor Tardieu, precisant les condicions de confiança recíproca que dominen els debats a La Haia, es limità a recordar als representants alemanys els inconvenients d'una discussió perllongada en les qüestions de detall, indicant que aquestes discussions podrien pertorbar l'atmosfera indispensable per a l'èxit de la Conferència.

Els delegats alemanys, la bona voluntat i l'activitat dels quals posà de relleu el senyor Tardieu, en qualitat de negociadors, no formularen cap protesta contra els termes emprats pel senyor Tardieu, encara que mantenint la seva posició respecte el fons de la qüestió.

La discussió ha conservat en tot moment el caràcter de completa cordialitat.—Fabra.

La Comissió de Reparacions alemanya

La Haia, 8. — La Comissió de Reparacions alemanyes, abordarà demà la qüestió de les sancions i examinarà després les condicions de la mobilització.

Divendres procedirà a la segona lectura del Protocol final per a l'aplicació del Pla Young.

El dia 12 es reunirà el Comitè especial encarregat d'estudiar l'estatut del Banc Internacional de Pagaments, assistit a les deliberacions el senyor Schacht en representació d'Alemanya. — Fabra.

ADVERTIMENT

Advertim a les persones que els interessi la publicació immediata de les notes que ens envien que els originals han de dirigir-se tota a la Redacció, plaça de Catalunya, 3, primer, abans de les nou del vespre. Els que ens arribin més tard d'aquesta hora o vagin adreçats a la impremta del diari, Barbarà, 11 i 13, no seran publicats fins al cap de 48 hores.

Els teatres

NOTES OFICIOSES

TERTULIA CATALANA AL TEATRE ROMEA

Avui, dijous, a les deu del vespre, per a la segona funció del tercer mes d'abonament a les sessions selectes que Tertulia Catalana organitza al Teatre Català ROMEA, es posarà en escena la comèdia en tres actes de J. Millàs-Raurell "La sorpresa d'Eva".

NOVETATS

Les representacions oficials del "Grand Guignol", de París, al nostre Teatre Novetats començaran el dia 24 del mes que som.

Els programes complets per a aquestes funcions són els següents: Divendres, dia 24 de gener, a dos quarts de deu: "La Griffe", drama, en un acte, de Sartene; "Les voisins", comèdia en un acte, de Duvernois; "La marque de la bete", drama en dos actes de Laumann; "Le court-circuit", comèdia en un acte, de Ravier i Jouillot.

Dissabte, dia 25, a dos quarts de deu: "Sabotage", drama en un acte, de Hellem i Pol d'Estoc; "Fortune", comèdia en un acte, de Delamare; "Les trois masques", drama en un acte, de Mere; "Depuis ce matin", drama en un acte, de Mycho.

Diumenge, dia 26, a dos quarts de deu: "Lui", drama en un acte, de Metenier; "Le beau rôle", comèdia, en un acte, de Maurey i Duvernois; "Le viol", drama en dos actes, de D'Asatrong; "Isolons-nous Gustave", comèdia en un acte, de Mouery-Eop.

Dilluns, dia 27, a dos quarts de deu: "Le cultivateur de Chicago", comèdia en dos quadros, de Timmo-ry; "Le faiseur de monstres", drama en dos actes, de Maurey, Hellem i Pol d'Estoc; "Cent lignes emues", comèdia en un acte, de Torquet.

El dissabte 25 i el dilluns 27 se celebraran "matinées" extraordinàries amb interessants programes.

Les obres seran interpretades per notables artistes del "Grand Guignol" i presentades amb els decorats especials, igual que es representen a París.

TALIA

S'ajorna fins a divendres el debut de la senyora Nicolau i l'estrena de "El paradís artificial".

El debut de la eminent primera actriu senyora Nicolau, que estava anunciada per a avui, dijous, amb l'estrena de "El paradís artificial", ha hagut d'ajornar-se fins a divendres, dia 10.

"El paradís artificial", pel seu descafellament i la seva presentació, exigeix una cura especial, i com que s'ha d'estrenar decorat, mobles, sastreia, etc., etc., l'empresa ha disposat que l'estrena tingui lloc divendres a la nit, per tal d'assegurar una major exactitud en tots els seus detalls.

Amb aquesta finalitat, divendres a la tarda no hi haurà funció, per tal de realitzar un assaig general amb vestits i decorat, i així oferir al públic, a la nit, una màxima presentació i interpretació.

La senyora Mercè Nicolau, que, com és sabut, debutarà, lluirà riques i esplèndides toilettes.

OLYMPIA

Per a avui, dijous, anuncia Olympia un magnífic programa en la matinee infantil; hi prendran part totes les miravelloses atraccions amb què compta avui Olympia, amb la novetat que els clowns Germans Albano, en obsequi a llurs petits admiradors, efectuaran la grotesca paròdia d'una correguda de braus, i a la nit, en funció de moda, hi prendran part, com sempre, tots els números que omplen la monumental pista d'Olympia.

Mentrestant prepara Olympia els fenomenals debuts de divendres, junt amb la pantomima aquàtica del Capitá Schneider. Segurament cridarà l'atenció aquests quatre formidables debuts de divendres.

ROMEIA

El programa que aquesta nit ofereix als seus abonats la benemèrita Tertulia Catalana no pot ésser més interessant.

En primer lloc es posarà en escena la divertida joguina "Jugar a casats", i després es donarà la segona representació de la nova obra de Millàs-Raurell "La sorpresa d'Eva", estrenada ahir amb grans èxits.

Demà, divendres, a la tarda, es representarà, en funció popular, l'aplaudida comèdia d'Avell Artís "Seny i amor, amo i senyor", i a la nit tindrà lloc la tercera representació de "La sorpresa d'Eva".

Dissabte a la tarda es representarà per darrera vegada irremissiblement l'ovacionada producció americana "El fakir Bengapur", amb interessants números de varietats.

Un altre accident ferroviari

ENTRE CAMALLERA I SANT MIQUEL

El governador va manifestar ahir a la nit en rebre els periodistes que entre les estacions de Camallera i Sant Miquel, a conseqüència d'haver-se trencat el fusell d'un vagó d'un tren de mercaderies, aquest descarrilà i interceptà la via.

Sormentant, no hi hagueren desgràcies personals.

Hom creia que la via quedaria lliure després d'unes quantes hores de treballar-hi les brigades.

Acords de la Permanent

Heus ací alguns dels acords recaptats en la reunió de la Permanent d'ahir, celebrada sota la presidència del senyor Ponsa:

Les estades dels malalts al Manicomí. — Havent-se augmentat en l'actual pressupost la partida "Pagament d'estades al Manicomí" en la quantitat suficient per a un augment de 50 pessetes en les estades dels malalts per compte de l'Ajuntament, en atenció al preu corrent dels articles de primera necessitat i les atencions que els malalts reben, s'autoritza les administracions, tant d'homes com de dones, del Manicomí de Sant Boi de Llobregat, perquè a partir del dia primer de l'actual puguin facturar les estades, a compte de l'Ajuntament, al preu de 275 pessetes la secció d'homes, i de 250 a la de dones.

El cadastre urbà d'Eixample. — Destinar la quantitat de 45.325 pessetes per al pagament de sous, indemnitzacions i material dels senyors arquitectes i aparelladors, a càrrec dels quals són els treballs del cadastre urbà corresponents a la zona d'Eixample.

El monument a Pitarra es quedarà al mateix lloc d'ara. — S'acorda manifestar als parents de Frederic Soler (Pitarra), com a resolució a llurs peticions formulades en iniciar-se les obres de construcció dels terrenis subterranis de la plaça del Teatre, perquè per aquesta causa, fos traslladat a un altre lloc el monument erigit en l'esmentada plaça a la memòria del referit autor, que la Corporació considera que tal com han quedat el edifici i els accessos als dits erectors, en res afecten ni enlenteixen el monument, i per tant no procedeix el seu trasllat, ja que la repetida plaça és el lloc més a propòsit per a honorar a Pitarra, el monument del qual quedarà més isolat si cal, dels esmentats terrenis, amb la reconstrucció del jardinet que existia al voltant del monument.

Una nova línia límit de la Zona Franca. — Aprovar la nova línia límit de la Zona Franca de Can Tunis fins al riu Llobregat, en atenció a venir exigida la dita nova alineació per haver avançat la mar i ocupar part del passeig projectat en 1920, i aprovat per R. O. de 28 d'octubre de 1923.

La desena sobre les contribucions urbana i industrial. — Es dona per assabentat de la R. O. dictada pel ministeri de Finances en 9 de desembre passat, per la qual, en mèrits de la sol·licitud presentada, es concedeix a l'Ajuntament de Barcelona autorització per a establir, des del dia 1 del mes actual, el recàrrec equivalent a la desena sobre les contribucions urbana i industrial, a les quotes de l'impost relatiu al producte net i al recàrrec referent a les utilitats de la indústria mobiliar, previst en l'article 391 de l'Estatut municipal. S'ha de destinar al dit recàrrec, equivalent a la desena que s'autoritza, a atendre el servei del pagament d'interessos i amortització dels emprèstims en curs, tal com disposa l'Estatut Municipal, procedint-se a fer ús de la dita autorització, de conformitat amb el que està previst en les Ordenances d'exempcions números 41 i 50 que regeixen al present exercici.

El cens dels cecs. — Nota oficiosa de l'Alcalde: "Hace pocos días publicó la prensa de esta ciudad una nota de esta Alcaldía en que señalaban a diversas personas e instituciones determinadas obligaciones en relación con la rectificación bial del censo de los ciegos de Barcelona."

Los resultados de aquel requerimiento no se han hecho esperar y las varias instituciones han suministrado, desde luego, los datos que les fueron solicitados.

Pero tiene esta Alcaldía la preocupación de que los ciegos que, refugiados por un equivocado criterio familiar de aislamiento en sus respectivos hogares, no han tenido jamás contacto cultural y social de ninguna especie, no se inscriben en el censo en la medida necesaria. Son varias las omisiones que se han podido comprobar y varias también las que con fundamento se suponen.

Ello obliga a esta Presidencia a dirigirse en llamamiento a todas las personas caritativas que conozcan ciegos, ricos o pobres, pero a los que sus familiares mantengan en retraimiento, rogándoles que sirvan manifestarlo, personalmente o por escrito, en la Oficina Municipal de Estadística, Avenida de la Puerta del Ángel, 10.

No tengan en ello reparo alguno, ya que no se trata de causar perjuicio a los ciegos que, de esta manera, sean descubiertos a la autoridad. Por el contrario: hoy el ministerio de la Gobernación, en una amplia medida, y este Ayuntamiento, en su respectiva esfera de acción, han adoptado medidas varias de tutela y protección en favor de los ciegos que nos ocupan. Pero en ningún caso han consistido estas medidas, como muchos temen, desde luego injustamente, en una obligada privación de libertad, sino en una serie de beneficios de diversa natura-

Lo que no sería justo es que la pauidad de los menos difites por su exclusiva culpa el establecimiento y aplicación de medidas protectoras y muchos ciegos desvalidos esperan con un bien legítimo anhelo."

Avui torna l'alcalde. — Avui és esperat, de tornada de Madrid, l'alcalde, baró de Viver, amb els tinentes d'alcalde senyors Joncaldella, Ramon i Damians.

Dintre de pocs dies seran convocades les representacions de les forces vives, per tal de tractar de la cooperació de les entitats ciutadanes a la liquidació de l'Exposició.

Sembla que en principi està acordat el pla d'actes i festes sota el qual es descabellará la nova etapa de l'Exposició.

Plaça vacant de professors de pàrvuls. — Al Registre general de l'Ajuntament ha quedat oberta l'admissió d'instàncies per a les oposicions a una plaça de professors de pàrvuls. Les bases, programa i altres detalls es donaran, als que els sol·licitin, a les oficines del Negociat de Cultura, tots els dies feiners, d'onze a una.

Subhasta feta. — S'ha celebrat la subhasta relativa al subministrament i col·locació de paviments monolítics al grup escolar "Pere Vila Codina", sota el tipus de 5.334,65 pessetes. Ha estat adjudicada provisionalment a Joan Juli Arnold per la quantitat de 41.600 pessetes.

El nou pla de la Reforma Interior i l'obertura de noves vies. — D'ací a poc temps serà presentat a la aprovació de la Comissió Municipal Permanent el projecte de Reforma Interior de Barcelona, formulat per la Delegació d'Obres Públiques.

Aquest projecte, sobre el qual es guarda reserva, és de gran importància. Sembla que comprèn la construcció de la Gran Via C del pla de les Drassanes — una vegada desaparegudes les casernes — i l'obertura de la nova i ampla via que posarà en comunicació directa la plaça de Sepúlveda amb el Portal de la Pau (perllongació de Muntaner). En virtut d'aquestes reformes, la vella església de Sant Pau del Camp, avui oblidada entre velles construccions, quedarà voltada de jardins i obdrà el relleu que es mereix aquella joia.

La vida religiosa

Sants d'avui. — Sants Pere, Marc, i Antoni, prevere; Basilissa, Marciana, verge; Vidal, Revocato, Fortunat, Julià, Anastasi, Cels, Marcionell, Epicle, Segon, Peliu, mr.

Sants de demà. — Sants Nicom, de, mr.; Agatò, Gregori X, pp.; Guillem, Joan Bo, bisbes; Marcia, i Pera Ursólo, menjo.

Quaranta hores. — Avui: Basilissa de Nostra Dona de la Mercè.

Hores d'exposició: De les vuit del matí a les sis de la tarda.

Demà: A la mateixa església i a les mateixes hores.

Comunió reparadora. — Avui: Església de les Religioses Escolàpies.

Demà: Església parroquial de Sant Pau.

Cert de Maria. — Avui: Imatge del Puríssim Cor de Maria, a Sant Just o a Santa Maria de Mar.

Demà: Nostra Dona de l'Ajudà, a la seva església, privilegiada, o de la Bonanova, a Sant Agustí.

Adoració nocturna. — Avui: Torn del Sagrat Cor de Jesús.

Demà: Torn del Beat Salvador d'Horta (a la parroquial de Santa Maria de Jesús, de Gràcia).

Vèlles en sufragi de les ànimes del Purgatori. — Avui: Torn de les ànimes del Purgatori.

EL DOCTOR MIRALLES, ARQUEBISBE "IN PARTIBUS"

Diuen de Palma de Mallorca que s'ha rebut la notícia que el Papa, apreciand els mèrits del nou bisbe d'aquesta diòcesi, Dr. Josep Miralles, li ha nomenat el títol d'arquebisbe "in partibus". El prelat es titularà arquebisbe-bisbe de Mallorca.

EL BISBE DE LUGO. — Es a Barcelona el bisbe de Lugo, Dr. Rafael Balanzà.

NOMENAMENT. — Ha estat nomenat director de l'Associació de l'Escapulari dels Malalts, establerta a l'església dels PP. Carmelites Calcats, d'aquesta ciutat, el reverend P. Josep M. Casanova.

NOVES LLIGUES PARROQUIALS DE PERSEVERANÇA. — El bisbe ha donat autorització perquè les parroquies de la Puríssima Concepció i de Sant Vicenç de Sarrià, d'aquesta ciutat, i a la de Granollers, es puguin establir la Lliga Parroquial de Perseverança.

Tres ministres a Barcelona

El d'Hisenda. — Anit passada tornà a sortir cap a Madrid.

Com deïam en la darrera hora de la nostra edició d'ahir, amb gran retard, de resultes de la interrupció de la línia de Madrid, a causa de l'esllavissada de terres entre Guala i Asó, va arribar el senyor Calvo Sotelo, acompanyat del Director general del Timbre, senyor Amado.

Va visitar l'Exposició i va sopar a la Maison Doree.

Ahí el general Milana del Bsch el va anar a veure a la Delegació d'Hisenda.

Va dinar a Miramar.

El senyor Calvo Sotelo, que s'havia proposat d'anar a descançar uns quants dies a Palma de Mallorca, va decidir anir a la tarda, després de celebrar una conferència amb Madrid, de tornar-se'n anit mateix cap a aquella capital, en el segon exprés.

El d'Instrucció. — Ahir el senyor Callejo va visitar l'Institut Femení de Sarrià, que començarà a funcionar el dia 15. L'acompanyava el rector de la Universitat.

Aquest nou Institut Femení per a Batxillerat elemental, està situat davant l'estació del ferrocarril de Sarrià, en un paratge estratègic i molt ben acondicionat, al carrer d'En Dalmases, número 7 (abans carrer d'En Cuyas).

Per tal de donar més facilitats d'assistència, sembla que el rector de la Universitat es proposa gestionar de la Compañía de Tramvies i de la del Ferrocarril de Sarrià una rebaixa en el preu del viatge per a les alumnes de l'Institut.

El ministre va recórrer totes les dependències del nou local, i va tancar la distribució que han de tenir les aules, laboratoris, museu, biblioteca, gimnàs, patis d'esbarjo, etc.

Després el senyor Callejo va anar a la Universitat, on va rebre visites; i a migdia, acompanyat de la seva muller, va dinar a Capitanía, convidat pel general Barrera.

Sembla que avui o demà el ministre d'Instrucció marxarà a Madrid.

El del Treball. — Ahir al matí el senyor Aunós va rebre la visita del rector de la Universitat i la del cap provincial de la U. P.

Després va marxar a la Delegació del Treball, on va rebre diverses visites.

El senyor Aunós va marxar anit passada, en companyia del ministre de Finances.

Les Arts

EXPOSICION DEL PAISATGE DEL VALLES A SABADELL.

El dia 19 d'aquest mes s'inaugurarà a l'Acadèmia de Belles Arts, de Sabadell, aquesta exposició de pintures que ha organitzat la "Casa del Valles", de Barcelona.

Entre els pintors que hi tindran teles podem esmentar: Joan Colom, Joaquim Mir, Santiago Rosinyol, Salvador Serra, Rafael Benet, Eusebi Diaz, Enric Galvez, Antoni Vila Arrufat, Francesc Gimeno, Joaquim Vancells, Marius Vilató, Francesc Guinard, B. Puig Peruch, Ramon Cortés, Vicente Albarranch, Francesc Planas Doria, Joan Vila Cinc, R. Camí, Richard Vinyes i encara molts d'altres.

Aquesta exposició anirà recorrent les poblacions més importants del Vallès i hom té el projecte de clausurar-la solemnement a Barcelona pel mes d'abril.

Necrològica

Abans d'ahir va morir a la nostra ciutat el conegut dentista senyor Amar Pedra, ex-president de la Joventut Carlista i ex-president del Circol Regional Valencian.

Era molt apreciat a Barcelona on gaudia de generals simpaties. El senyor Pedra tenia un brillant historial de veterà tradicionalista i s'havia distingit per la seva afeció a les coses de Catalunya.

Als molts testimonis de condol que ha rebut la família del finit, hi afegim el nostre més sentit, que trametem particularment al nostre particular amic el senyor Joan Ramonotxo i Gallés.

ADVERTIMENT. — Advertim a les persones que els interesi la publicació immediata de les notes que ens envien que els originals han de dirigir-se tots a la Redacció, plaça de Catalunya, 3, primer, abans de les onze del vespre. Els que ens arribin més tard d'aquesta hora o vagin adreçats a la impremta del diari, Barbarà, 11 i 13, no seran publicats fins al cap de 48 hores.

Catalunya

La Premsa catalana

BALANÇ. — De "Gaceta de Silges": "Es una pràctica periodística establir, cada fi d'any, un balanç de les activitats de la vila."

L'estudi de la gestió municipal hauria d'ésser, a dreta llei, dintre una situació de normalitat política, el que ocupés el primer lloc. Ara, però, per manca d'elements de judici, hem de declinar la revisió de les tasques dels administradors de l'erari comunal, no sense consignar que l'aspecte urbanístic ha estat atès d'acord amb les ansies d'atracció turística i que considerem oportuna la recerca i descoberta d'una nova deu d'aigua, tot fent les reserves del cas quant al caire econòmic de l'empresa.

Els exponents de la cultura els trobem en la labor meritisima de l'Ateneu "El Centaure" amb el seu cicle de conferències moltíssim interessants: Jaume Aiguader i Miró, "El sentit esportiu de la cultura"; Xavier Regàs, "Criminalisme"; Joan Lluís i Vallès, "El problema de la pau"; Joan Estelrich, Humanisme; Marc Aureli Vilà, "La sobria interior dels Estats i els conflictes enològics". També ens els ofereix la Secció de Cultura del Prat Suburenc, la qual, tot atenent el servei de Biblioteca i de Premsa, ha organitzat importants "concerts confiat al Quartet Ibèric, de Barcelona, amb obres de Rimski-Korsakov, Schubert, Mozart, Amadeu Cuscó; al bariton Màxim de Rysikov i als concertistes Alexandre Vialla i Maria Vallés. El patronatge, per part d'ambdues entitats, de cursos de llengües estrangeres i la "Segona Festa del Llibre", divulgadora de la producció literària de Catalunya, constitueixen igualment factors de cultura apreciables. Registrem, sense falses modesties, l'aparició de "Gaceta de Silges", l'objectiu principal de la qual, o sigui d'evitar que la joventut romanesqui immòbil i escèptica, tot dolant-la d'un portanveu modern, lliure de prejudicis, ha estat ja bellament assolit.

El turisme ha tingut en

encendre el camió 2997 - T, propietat del veí de Castelladral, Camil Obradors Berengueres, sense que, per sort, ocorregués cap desgràcia personal.

El dit camió quedà completament destruït.

A la carretera de Berga, a l'indret del cementiri de Sant Fruitós, a causa d'una forta patinada, que el llançà a un costat, un auto de l'orquestra La Principal de Manresa, en el qual aquesta agrupació musical es dirigia a Balsareny per a executar un programa de balls.

A Tarragona, les camionetes números 389 i 2727, de la matriculació d'aquesta capital, toparen en un encreuament del carrer de la Pau del Protectorat, resultant ambdues vehicles amb seriosos desperfectes.

Sortosament, els xofers resultaren il·lesos.

A Tarragona, el nen Ramon Elias, que estava jugant al carrer, va tenir la mala oportunitat de muntar darrera d'un automòbil en marxa. Va caure a terra i es produí ferides de certa consideració.

Després de curar de primera intenció al Dispensari, fou conduït al seu domicili.

Accident del treball. — A Igualada, l'obrer de 54 anys Julià Palacios, natural de Sòria, s'opri un accident del treball a la fàbrica del senyor Pernanyer.

Es produí importants ferides a l'avantbraç i a la mà dreta, de pronòstic greu.

Després d'assistir al Dispensari municipal fou traslladat a una clínica particular.

Robatori. — En una casa de camp del terme de Reus s'ha comès un robatori. Han desaparegut 14 gallines i 18 ànecs.

Es trobaren peljades de calçat amb sola de goma, i fou detingut com a presumpte còmplice el mossò de la casa, que és professional del robatori i estava reclamant per la Junta de classificació d'aquella província.

En una carboneria del carrer de la Galera, de Lleida, entrà un lladre amb la cara tapada amb un mocador. Exigí una altra intercepció a la via ferrada de Barcelona i Cervera, en el quilòmetre 207.

Els obrers treballen activament, car es temen noves esllavissades.

Accidents de la circulació. — En el quilòmetre 44 de la carretera de Moya a Calaf es va

DARRERA HORA

BOXA AL NOU MON

El torneig del pes ploma. — Grifol vencé Diògenes per inferioritat, en dues represetes.

Bella victòria del català Torres damunt el francès Bensa.

Anit s'inicià en el popular local del Paral·lel l'anunciat torneig del pes ploma amb els resultats següents:

Català vencé Redon per punts. — Espilugues vencé Farràs per punts. — Vilanova vencé Castella per punts. — Cuenca vencé Prades per punts.

Els combats més interessants foren el primer i el darrer, particularment aquest, en tant que Cuenca com Prades feren exhibició d'una boxa bella, particularment el darrer. Prades, dominador al començament, febli a darrera hora, i hauria obtingut segurament el match nul si aquesta decisió fos permesa en un torneig on, com se sap, cal que els jutges desitgin sempre un vencedor.

En general els boxadors acceptats a darrera hora per a participar a aquest torneig acusaren manca de preparació. Es de creure que en els pròxims combats subsanaran aquesta deficiència, car del contrari la competició perdria tot l'interès. En la segona tanda de combats, que se celebrà probablement d'aquí a vuit dies, boxaran els batuts contra els batuts i els vencedors contra els vencedors, i quedaran eliminats els dos que havent resultat batuts anit tornin a perdre en el nou combat.

El match Grifol - Diògenes, celebrat després dels quatre combats esmentats, es decidí a favor de Grifol, per inferioritat, en començar la tercera represet. El badaloní Grifol s'asenyala en aquest match com un remarcable "puncher".

Des de que el combat s'inicià marxà decidit vers l'adversari sense que les hàbils esquivades d'aquest ni alguna altra rèplica el deturressin. Tampoc va servir a Diògenes la seva agilitat ni el seu joc de cames, car ja en el primer round Grifol, sempre molt seri, li féu acusar diversos cops de dreta i d'esquerra. A la segona represet, el badaloní plaçà un cop dret a la mandíbula, de resultes del qual Diògenes anà a terra per sis segons.

En reprendre's el combat, Diògenes, visiblement "grèggi", només aconseguí posar-se en guàrdia i tornar a terra tot seguit que Grifol el tornà a colpir. Diògenes hauria perdut per fora de combat si en aquest moment no s'hagués acabat el round. En anunciar-se la tercera represet, Diògenes volia reprendre la lluita, però l'àrbitre, molt encertadament, car el boxador no estava en condicions de combatre, el declarà batut per inferioritat. Grifol fou ovacionat pel públic en fer-se pública la decisió, i més tard, en fer exhibició damunt del ring de diversos exercicis d'agilitat i de força.

Es tracta d'un atleta remarcable, dotat per a la boxa d'una gran deficiència en els punys, baldament hom constati en veure'l actuar en el ring que si no li manca sang freda el seu joc no és encara el variat i precís que caldria perquè hem poguim considerar-lo ja des d'ara com un boxador complet i

La Prensa catalana

La Prensa catalana

De "Gaceta de Silges": "Es una pràctica periodística establir, cada fi d'any, un balanç de les activitats de la vila."

L'estudi de la gestió municipal hauria d'ésser, a dreta llei, dintre una situació de normalitat política, el que ocupés el primer lloc. Ara, però, per manca d'elements de judici, hem de declinar la revisió de les tasques dels administradors de l'erari comunal, no sense consignar que l'aspecte urbanístic ha estat atès d'acord amb les ansies d'atracció turística i que considerem oportuna la recerca i descoberta d'una nova deu d'aigua, tot fent les reserves del cas quant al caire econòmic de l'empresa.

Els exponents de la cultura els trobem en la labor meritisima de l'Ateneu "El Centaure" amb el seu cicle de conferències moltíssim interessants: Jaume Aiguader i Miró, "El sentit esportiu de la cultura"; Xavier Regàs, "Criminalisme"; Joan Lluís i Vallès, "El problema de la pau"; Joan Estelrich, Humanisme; Marc Aureli Vilà, "La sobria interior dels Estats i els conflictes enològics". També ens els ofereix la Secció de Cultura del Prat Suburenc, la qual, tot atenent el servei de Biblioteca i de Premsa, ha organitzat importants "concerts confiat al Quartet Ibèric, de Barcelona, amb obres de Rimski-Korsakov, Schubert, Mozart, Amadeu Cuscó; al bariton Màxim de Rysikov i als concertistes Alexandre Vialla i Maria Vallés. El patronatge, per part d'ambdues entitats, de cursos de llengües estrangeres i la "Segona Festa del Llibre", divulgadora de la producció literària de Catalunya, constitueixen igualment factors de cultura apreciables. Registrem, sense falses modesties, l'aparició de "Gaceta de Silges", l'objectiu principal de la qual, o sigui d'evitar que la joventut romanesqui immòbil i escèptica, tot dolant-la d'un portanveu modern, lliure de prejudicis, ha estat ja bellament assolit.

El turisme ha tingut en

encendre el camió 2997 - T, propietat del veí de Castelladral, Camil Obradors Berengueres, sense que, per sort, ocorregués cap desgràcia personal.

El dit camió quedà completament destruït.

A la carretera de Berga, a l'indret del cementiri de Sant Fruitós, a causa d'una forta patinada, que el llançà a un costat, un auto de l'orquestra La Principal de Manresa, en el qual aquesta agrupació musical es dirigia a Balsareny per a executar un programa de balls.

A Tarragona, les camionetes números 389 i 2727, de la matriculació d'aquesta capital, toparen en un encreuament del carrer de la Pau del Protectorat, resultant ambdues vehicles amb seriosos desperfectes.

Sortosament, els xofers resultaren il·lesos.

A Tarragona, el nen Ramon Elias, que estava jugant al carrer, va tenir la mala oportunitat de muntar darrera d'un automòbil en marxa. Va caure a terra i es produí ferides de certa consideració.

Després de curar de primera intenció al Dispensari, fou conduït al seu domicili.

Accident del treball. — A Igualada, l'obrer de 54 anys Julià Palacios, natural de Sòria, s'opri un accident del treball a la fàbrica del senyor Pernanyer.

Es produí importants ferides a l'avantbraç i a la mà dreta, de pronòstic greu.

Després d'assistir al Dispensari municipal fou traslladat a una clínica particular.

Robatori. — En una casa de camp del terme de Reus s'ha comès un robatori. Han desaparegut 14 gallines i 18 ànecs.

Es trobaren peljades de calçat amb sola de goma, i fou detingut com a presumpte còmplice el mossò de la casa, que és professional del robatori i estava reclamant per la Junta de classificació d'aquella província.

En una carboneria del carrer de la Galera, de Lleida, entrà un lladre amb la cara tapada amb un mocador. Exigí una altra intercepció a la via ferrada de Barcelona i Cervera, en el quilòmetre 207.

Els obrers treballen activament, car es temen noves esllavissades.

Accidents de la circulació. — En el quilòmetre 44 de la carretera de Moya a Calaf es va

DARRERA HORA

BOXA AL NOU MON

El torneig del pes ploma. — Grifol vencé Diògenes per inferioritat, en dues represetes.

Bella victòria del català Torres damunt el francès Bensa.

Anit s'inicià en el popular local del Paral·lel l'anunciat torneig del pes ploma amb els resultats següents:

Català vencé Redon per punts. — Espilugues vencé Farràs per punts. — Vilanova vencé Castella per punts. — Cuenca vencé Prades per punts.

Els combats més interessants foren el primer i el darrer, particularment aquest, en tant que Cuenca com Prades feren exhibició d'una boxa bella, particularment el darrer. Prades, dominador al començament, febli a darrera hora, i hauria obtingut segurament el match nul si aquesta decisió fos permesa en un torneig on, com se sap, cal que els jutges desitgin sempre un vencedor.

En general els boxadors acceptats a darrera hora per a participar a aquest torneig acusaren manca de preparació. Es de creure que en els pròxims combats subsanaran aquesta deficiència, car del contrari la competició perdria tot l'interès. En la segona tanda de combats, que se celebrà probablement d'aquí a vuit dies, boxaran els batuts contra els batuts i els vencedors contra els vencedors, i quedaran eliminats els dos que havent resultat batuts anit tornin a perdre en el nou combat.

El match Grifol - Diògenes, celebrat després dels quatre combats esmentats, es decidí a favor de Grifol, per inferioritat, en començar la tercera represet. El badaloní Grifol s'asenyala en aquest match com un remarcable "puncher".

Des de que el combat s'inicià marxà decidit vers l'adversari sense que les hàbils esquivades d'aquest ni alguna altra rèplica el deturressin. Tampoc va servir a Diògenes la seva agilitat ni el seu joc de cames, car ja en el primer round Grifol, sempre molt seri, li féu acusar diversos cops de dreta i d'esquerra. A la segona represet, el badaloní plaçà un cop dret a la mandíbula, de resultes del qual Diògenes anà a terra per sis segons.

En reprendre's el combat, Diògenes, visiblement "grèggi", només aconseguí posar-se en guàrdia i tornar a terra tot seguit que Grifol el tornà a colpir. Diògenes hauria perdut per fora de combat si en aquest moment no s'hagués acabat el round. En anunciar-se la tercera represet, Diògenes volia reprendre la lluita, però l'àrbitre, molt encertadament, car el boxador no estava en condicions de combatre, el declarà batut per inferioritat. Grifol fou ovacionat pel públic en fer-se pública la decisió, i més tard, en fer exhibició damunt del ring de diversos exercicis d'agilitat i de força.

Es tracta d'un atleta remarcable, dotat per a la boxa d'una gran deficiència en els punys, baldament hom constati en veure'l actuar en el ring que si no li manca sang freda el seu joc no és encara el variat i precís que caldria perquè hem poguim considerar-lo ja des d'ara com un boxador complet i

El públic donà un bon acolliment a l'obra i reclamà l'autor al final de tots els actes.

SOPAR DE COMIAT A IGNASI ARMENGOU. — A la nit, a l'Hotel Oriental, va tenir lloc un sopar íntim de comiat a Ignasi Armengou, que marxà, d'aquí a pocs dies, cap a Madrid per a posposar-se del càrrec d'advocat assessor de la Cambra Hoteleria Espanyola.

Tot felicitant-lo, tant pel merèrit nomenament com per l'èxit de simpatia de la festa d'ahir, li desitgem una felicitat a Madrid i força èpits en la gestió que li ha estat encomenada.

DE MADRID

El Dr. Miralles, arquebisbe de Mallorca

Madrid, 8. — El doctor Miralles Shert, nomenat per a l'església i bisbat de Mallorca, serà premiat per S. S. com a recompensa als seus mèrits, amb el títol d'Arquebisbe "in partibus". El doctor Miralles serà, doncs, arquebisbe de Mallorca.

DE L'ESTRANGER

El candidatge a Xina

Foochow (Xina), 8. — Uns bandolers que es diuen comunistes han donat un cop de mà d'una audàcia extraordinària i que bat

